Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 4.

Buch Samuel

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 4.

Buch Samuel

בקולם והמלכת לחם מלך ויאמר שמואל אל
אנשי ישראל לכו איש לעירו ויהי
איש מבנימן ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן כבורת
בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל ולו היה בן ושמו
שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו
משכמו ומעלה גבה מכל העם ותאבדנה האתונות
לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קחנא
אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתונות
ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלישה ולא
מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ
ימיני ולא מצאו והמה באו בארץ צוף ושאול
אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי
מן האתונות והאנלנו ויאמר לו הנה איש אלהים

בָּעִיר הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כֹּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר בֹּא יָבֹא
עַתָּה נֵלְכָה שָּׁם אוּלַי יַגִּיד לָנוּ אֶת דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר
הָלַכְנוּ עָלֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ וְהִנֵּה נֵלֵךְ וּמָה
נָּבִיא לָאִישׁ כִּי הַלֶּחֶם אָזַל מִכֵּלֵינוּ וּתְשׁוּרָה אֵין
לְהָבִיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים מַה אִתָּנוּ׃ וַיֹּסֶף הַנַּעַר לַעֲנוֹת
אֶת שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בְיָדִי וְרֹבַע שֶׁקֶל כֶּסֶף
וְנַתַּתִּי לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִגִּיד לָנוּ אֶת דַּרְכֵּנוּ׃ לְפָנִים
בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר הָאִישׁ בְּלֶכְתּוֹ לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים
לְכוּ וְנֵלְכָה עַד הָרֹאֶה כִּי לַנָּבִיא הַיּוֹם יִקָּרֵא לְפָנִים
הָרֹאֶה׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ טוֹב דָּבָר לֶכָה נֵלֵכָה
וַיֵּלְכוּ אֶל הָעִיר אֲשֶׁר שָׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים׃ הֵמָּה
עֹלִים בְּמַעֲלֵה הָעִיר וְהֵמָּה מָצְאוּ נְעָרוֹת יֹצְאוֹת
לִשְׁאֹב מַיִם וַיֹּאמְרוּ לָהֶן הֲיֶשׁ בָּזֶה הָרֹאֶה׃ וַתַּעֲנֶינָה

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום
בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: כבאכם העיר
כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי
לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח ואחרי
כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון
אתו: ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה
שמואל יצא לקראתם לעלת הבמה:
ויהוה גלה את אזן שמואל יום אחד
לפני בוא שאול לאמר: כעת מחר אשלח אליך
איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל
והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי
כי באה צעקתו אלי: ושמואל ראה את שאול ויהוה
ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי:

וַיִּגַּשׁ שָׁאוּל אֶת שְׁמוּאֵל בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר הַגִּידָה
נָּא לִי אֵי זֶה בֵּית הָרֹאֶה: וַיַּעַן שְׁמוּאֵל אֶת שָׁאוּל
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָרֹאֶה עֲלֵה לְפָנַי הַבָּמָה וַאֲכַלְתֶּם עִמִּי
הַיּוֹם וְשִׁלַּחְתִּיךָ בַבֹּקֶר וְכָל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ אַגִּיד לָךְ:
וְלָאֲתוֹנֹת הָאֹבְדֹת לְךָ הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל תָּשֶׂם
אֶת לִבֶּךָ לָהֶם כִּי נִמְצְאוּ וּלְמִי כָל חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל
הֲלֹא לְךָ וּלְכֹל בֵּית אָבִיךָ: וַיַּעַן שָׁאוּל
וַיֹּאמֶר הֲלֹא בֶן יְמִינִי אָנֹכִי מִקְטַנֵּי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעִירָה מִכָּל מִשְׁפְּחוֹת שִׁבְטֵי בִנְיָמִן
וּלְמָה דִבַּרְתָּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה: וַיִּקַּח
שְׁמוּאֵל אֶת שָׁאוּל וְאֶת נַעֲרוֹ וַיְבִיאֵם לִשְׁכָּתָה
וַיִּתֵּן לָהֶם מָקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרֻאִים וְהֵמָּה כִשְׁלֹשִׁים
אִישׁ: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לַטַּבָּח תְּנָה אֶת הַמָּנָה אֲשֶׁר

נתתיך אשר אמרתי אליך שים אותה עמך׃
וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול
ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכול כי למועד
שמר לך לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם
שמואל ביום ההוא׃ וירדו מהבמה העירה וידבר עם
שאול על הגג׃ וישכימו ויהי כעלות השחר ויקרא
שמואל אל שאול הגגה לאמר קומה ואשלחך
ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה׃
המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול
אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמוד כיום
ואשמיעך את דבר אלהים׃ ויקח שמואל
את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלא
כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד׃ בקרבך היום

מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול
בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות
אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי
האתנות וראגלכם לאמר מה אעשה לבני: ותלפ
משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם
שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד
נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות
לחם ואחד נשא נבל יין: ושאלו לך לשלום ונתנו
לך שתי לחם ולקחת מידם: אחרכן תבוא גבעת
האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם
העיר ופגעת חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם
נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: וצלחה
עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר:

וְהָיָה כִּי תָבוֹאינָה הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה לָךְ עֲשֵׂה לְךָ
אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ׃ וְיָרַדְתָּ לְפָנַי
הַגִּלְגָּל וְהִנֵּה אָנֹכִי יָרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת וְלִזְבֹּחַ
זִבְחֵי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחֵל עַד בֹּאִי אֵלֶיךָ
וְהוֹדַעְתִּי לְךָ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ וַיְהִי כְהָפְנֹתוֹ שְׁכֶם
לָלֶכֶת מֵעִם שְׁמוּאֵל וַיַּהֲפָךְ לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחֵר
וַיָּבֹאוּ כָּל הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיָּבֹאוּ שָׁם
הַגִּבְעָתָה וְהִנֵּה חֶבֶל נְבִאִים לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו
רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם׃ וַיְהִי כָּל יוֹדְעוֹ מֵאֶתְמוֹל
שִׁלְשֹׁם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עִם נְבִאִים נִבָּא וַיֹּאמֶר הָעָם
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מַה זֶּה הָיָה לִבֶן קִישׁ הֲגַם שָׁאוּל
בַּנְּבִיאִים׃ וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי אֲבִיהֶם עַל
כֵּן הָיָתָה לְמָשָׁל הֲגַם שָׁאוּל בַּנְּבִיאִים׃ וַיְכַל מֵהִתְנַבּוֹת

ויבא הבמה׃ ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו
אן הלכתם ויאמר לבקש את האתונות ונראה
כי אין ונבוא אל שמואל׃ ויאמר דוד שאול הנידה
נא לי מה אמר לכם שמואל׃ ויאמר שאול אל
דודו הגד הגד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר
המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל׃
ויצעק שמואל את העם אל יהוה
המצפה׃ ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה
אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים
ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות
הלחצים אתכם׃ ואתם היום מאסתם את
אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם
וצרותיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו

וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁבְטֵיכֶם וּלְאַלְפֵיכֶם׃
וַיַּקְרֵב שְׁמוּאֵל אֶת כָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּכֵד
שֵׁבֶט בִּנְיָמִן׃ וַיַּקְרֵב אֶת שֵׁבֶט בִּנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָיו
וַתִּלָּכֵד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרִי וַיִּלָּכֵד שָׁאוּל בֶּן קִישׁ
וַיְבַקְשֻׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ וַיִּשְׁאֲלוּ עוֹד בַּיהוָה הֲבָא
עוֹד הֲלֹם אִישׁ וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה הוּא נֶחְבָּא אֶל
הַכֵּלִים׃ וַיָּרָצוּ וַיִּקָּחֻהוּ מִשָּׁם וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ הָעָם
וַיִּגְבַּהּ מִכָּל הָעָם מִשְּׁכְמוֹ וָמָעְלָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל כָּל הָעָם הַרְאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ
בְּכָל הָעָם וַיָּרִעוּ כָל הָעָם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃
וַיְדַבֵּר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם אֶת מִשְׁפַּט הַמְּלוּכָה
וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר וַיַּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיְשַׁלַּח שְׁמוּאֵל
אֶת כָּל הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ וְגַם שָׁאוּל הָלַךְ לְבֵיתוֹ

נִבְעָתָה וַיִּלְכּוּ עִמּוֹ הַחַיִל אֲשֶׁר נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם׃
וּבְנֵי בְלִיַּעַל אָמְרוּ מַה יֹּשִׁיעֵנוּ זֶה וַיִּבְזֻהוּ וְלֹא הֵבִיאוּ
לוֹ מִנְחָה וַיְהִי כְּמַחֲרִישׁ׃ וַיַּעַל נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי
וַיִּחַן עַל יָבֵשׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל אַנְשֵׁי יָבֵשׁ אֶל נָחָשׁ
כְּרָת לָנוּ בְּרִית וְנַעַבְדֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי
בְּזֹאת אֶכְרֹת לָכֶם בְּנַקֵּר לָכֶם כָּל עֵין יָמִין וְשַׂמְתִּיהָ
חֶרְפָּה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זְקֵנֵי יָבֵשׁ הַרְפֵּה לָנוּ
שִׁבְעַת יָמִים וְנִשְׁלְחָה מַלְאָכִים בְּכֹל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם
אֵין מוֹשִׁיעַ אֹתָנוּ וְיָצָאנוּ אֵלֶיךָ׃ וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים
גִּבְעַת שָׁאוּל וַיְדַבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ כָּל
הָעָם אֶת קוֹלָם וַיִּבְכּוּ׃ וְהִנֵּה שָׁאוּל בָּא אַחֲרֵי הַבָּקָר
מִן הַשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מַה לָּעָם כִּי יִבְכּוּ וַיְסַפְּרוּ לוֹ
אֶת דִּבְרֵי אַנְשֵׁי יָבֵשׁ׃ וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים עַל שָׁאוּל

בְּשָׁמְעוֹ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר אַפּוֹ מְאֹד: וַיִּקַּח
עֲמָרַבָּקָר וַיְנַתְּחֵהוּ וַיְשַׁלַּח בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל בְּיַד
הַמַּלְאָכִים לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יֹצֵא אַחֲרֵי שָׁאוּל
וְאַחַר שְׁמוּאֵל כֹּה יֵעָשֶׂה לִבְקָרוֹ וַיִּפֹּל פַּחַד יְהוָה עַל
הָעָם וַיֵּצְאוּ כְּאִישׁ אֶחָד: וַיִּפְקְדֵם בְּבָזֶק וַיִּהְיוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים אָלֶף: ז

כה תאמרון לאיש יביש נלעד

וַיֹּאמְרוּ לַמַּלְאָכִים הַבָּאִים מַחָר תִּהְיֶה לָכֶם תְּשׁוּעָה
כְּחֹם הַשֶּׁמֶשׁ וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ לְאַנְשֵׁי יָבֵישׁ
וַיִּשְׂמָחוּ: וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי יָבֵישׁ מָחָר נֵצֵא אֲלֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם
לָנוּ כְּכָל הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם: וַיְהִי מִמָּחֳרָת
וַיָּשֶׂם שָׁאוּל אֶת הָעָם שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בְתוֹךְ
הַמַּחֲנֶה בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיַּכּוּ אֶת עַמּוֹן עַד חֹם הַיּוֹם
וַיְהִי הַנִּשְׁאָרִים וַיָּפֻצוּ וְלֹא נִשְׁאַרוּ בָהֶם שְׁנַיִם יָחַד:

וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שְׁמוּאֵל מִי הָאֹמֵר שָׁאוּל יִמְלֹךְ
עָלֵינוּ תְּנוּ הָאֲנָשִׁים וְנָמִיתֵם׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לֹא יוּמַת
אִישׁ בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם לְכוּ וְנֵלְכָה
הַגִּלְגָּל וְנְחַדֵּשׁ שָׁם הַמְלוּכָה׃ וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם הַגִּלְגָּל
וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת שָׁאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם
זִבְחֵי שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׂמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל
אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקֹלְכֶם לְכֹל
אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לִי וָאַמְלֵךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ וְעַתָּה הִנֵּה
הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וַאֲנִי זָקַנְתִּי וְשַׂבְתִּי וּבָנַי הִנָּם
אִתְּכֶם וַאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
הִנֵּנִי עֲנוּ בִי נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ אֶת שׁוֹר מִי לָקָחְתִּי

וַחֲמוֹר מִי לָקַחְתִּי וְאֶת מִי עָשַׁקְתִּי אֶת מִי רָעוֹתִי
וּמִיַּד מִי לָקַחְתִּי כֹפֶר וְאַעְלִים עֵינַי בּוֹ וְאָשִׁיב לָכֶם׃
וַיֹּאמְרוּ לֹא עָשַׁקְתָּנוּ וְלֹא רֵעוֹתָנוּ וְלֹא לָקַחְתָּ מִיַּד
אִישׁ מְאוּמָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֵד יְהוָה בָּכֶם וְעֵד
מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מְצָאתֶם בְּיָדִי מְאוּמָה וַיֹּאמְרוּ
עֵד׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם
יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן וַאֲשֶׁר הֶעֱלָה
אֶת אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ וְאִשָּׁפְטָה
אִתְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל צִדְקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה
אִתְּכֶם וְאֶת אֲבוֹתֵיכֶם׃ כַּאֲשֶׁר בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם
וַיִּזְעֲקוּ אֲבֹתֵיכֶם אֶל יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת
אַהֲרֹן וַיֹּצִיאוּ אֶת אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיֹּשְׁבוּם בַּמָּקוֹם
הַזֶּה׃ וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכֹּר אֹתָם בְּיַד

סִיסְרָא שַׂר צְבָא חָצוֹר וּבְיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד
מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלָּחֲמוּ בָם׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
חָטָאנוּ כִּי עָזַבְנוּ אֶת יְהוָה וְנַעֲבֹד אֶת הַבְּעָלִים
וְאֶת הָעַשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ וְנַעַבְדֶךָּ׃
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת יְרֻבַּעַל וְאֶת בְּדָן וְאֶת יִפְתָּח וְאֶת
שְׁמוּאֵל וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ
בָּטַח׃ וַתִּרְאוּ כִּי נָחָשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם
וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מַלְכְּכֶם׃ וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר
שְׁאִלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ אִם תִּרְאוּ
אֶת יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ וְשָׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ וְלֹא
תַמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה וְהִיִּתֶם גַּם אַתֶּם וְגַם הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר מָלַךְ עֲלֵיכֶם אַחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְאִם לֹא

ו׳ אמרי ק

K. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת פִּי יְהוָה וְהָיְתָה
יַד יְהוָה בָּכֶם וּבַאֲבֹתֵיכֶם׃ גַּם עַתָּה הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ
אֶת הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה לְעֵינֵיכֶם׃
הֲלֹא קְצִיר חִטִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל יְהוָה וְיִתֵּן קֹלוֹת
וּמָטָר וּדְעוּ וּרְאוּ כִּי רָעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם
בְּעֵינֵי יְהוָה לִשְׁאֹל לָכֶם מֶלֶךְ׃ וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל
יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קֹלֹת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל
הָעָם מְאֹד אֶת יְהוָה וְאֶת שְׁמוּאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ כָּל
הָעָם אֶל שְׁמוּאֵל הִתְפַּלֵּל בְּעַד עֲבָדֶיךָ אֶל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְאַל נָמוּת כִּי יָסַפְנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ רָעָה
לִשְׁאֹל לָנוּ מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם אַל
תִּירָאוּ אַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת אַךְ
אַל תָּסוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֶת יְהוָה בְּכָל

לבבכם ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא
יועילו ולא יציל כי תהו המה׃ כי לא יטש יהוה
את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה ל
לעשות אתכם לו לעם׃ גם אנכי חלילה לי
מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי
אתכם בדרך הטובה והישרה׃ אך יראו את
יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי ראו
את אשר הגדיל עמכם׃ ואם הרע תרעו גם
אתם גם מלככם תספו׃ בן שנה
שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל׃ ו
ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו
עם שאול אלפים בכמס ובהר בית אל ואלף
היו עם יונתן בגבעת בנימן ויתר העם שלח

אִישׁ לְאָהֳלָיו וַיִּתֵּן אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר
בְּנֵבַע וַיִּשְׁמַע פְּלִשְׁתִּים וְשָׁאוּל תָּקַע בַּשּׁוֹפָר
בְּכָל הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים׃ וְכָל יִשְׂרָאֵל
שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים
וְגַם נִבְאַשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצָּעֲקוּ הָעָם אַחֲרֵי
שָׁאוּל הַגִּלְגָּלָה׃ וּפְלִשְׁתִּים נֶאֶסְפוּ לְהִלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְשִׁשֶּׁת אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעָם
כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם לָרֹב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמִכְמָשׂ
קִדְמַת בֵּית אָוֶן׃ וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי צַר לוֹ כִּי
נִגַּשׂ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם בַּמְּעָרוֹת וּבַחֲוָחִים
וּבַסְּלָעִים וּבַצְּרָחִים וּבַבֹּרוֹת׃ וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת
הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ גָּד וְגִלְעָד וְשָׁאוּל עוֹדֶנּוּ בַגִּלְגָּל וְכָל
הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו׃ וַיִּיָּחֶל שִׁבְעַת יָמִים לַמּוֹעֵד

אֲשֶׁר שְׁמוּאֵל וְאַבָּא שְׁמוּאֵל הַנַּעַר וַיִּפְגַּע הָעָם
מֵעָלָיו׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַנִּישׁוּאֵי הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים
וַיַּעַל הָעֹלָה׃ וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ הָעֹלָה וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל
בָּא וַיֵּצֵא שָׁאוּל לִקְרָאתוֹ לְבָרְכוֹ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
מֶה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כִּי רָאִיתִי כִּי נָפֹץ הָעָם מֵעָלַי
וְאַתָּה לֹא בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפִים
מִכְמָשׂ׃ וָאֹמַר עַתָּה יֵרְדוּ פְלִשְׁתִּים אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי
וְפְנֵי יְהוָה לֹא חִלִּיתִי וָאֶתְאַפֵּק וָאַעֲלֶה הָעֹלָה׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל נִכְסַלְתָּ לֹא שָׁמַרְתָּ
אֶת מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוָּךְ כִּי עַתָּה הֵכִין
יְהוָה אֶת מַמְלַכְתְּךָ אֶל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם׃ וְעַתָּה
מַמְלַכְתְּךָ לֹא תָקוּם בִּקֵּשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ כִּלְבָבוֹ וַיְצַוֵּהוּ
יְהוָה לְנָגִיד עַל עַמּוֹ כִּי לֹא שָׁמַרְתָּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּךְ

יְהוָה׃ וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיַּעַל מִן הַגִּלְגָּל
גִּבְעַת בִּנְיָמִן וַיִּפְקֹד שָׁאוּל אֶת הָעָם הַנִּמְצְאִים עִמּוֹ
כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃ וְשָׁאוּל וְיוֹנָתָן בְּנוֹ וְהָעָם הַנִּמְצָא
עִמָּם יֹשְׁבִים בְּגֶבַע בִּנְיָמִן וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְמִכְמָשׁ׃
וַיֵּצֵא הַמַּשְׁחִית מִמַּחֲנֵה פְלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים
הָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה אֶל דֶּרֶךְ עָפְרָה אֶל אֶרֶץ שׁוּעָל׃
וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ בֵּית חֹרוֹן וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה
דֶּרֶךְ הַגְּבוּל הַנִּשְׁקָף עַל גֵּיא צְבֹעִים הַמִּדְבָּרָה׃ וְחָרָשׁ
לֹא יִמָּצֵא בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי אָמְרוּ פְלִשְׁתִּים פֶּן
יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים חֶרֶב אוֹ חֲנִית׃ וַיֵּרְדוּ כָל יִשְׂרָאֵל
הַפְּלִשְׁתִּים לְלָטֵשׁ אִישׁ אֶת מַחֲרֵשְׁתּוֹ וְאֶת אִתּוֹ
וְאֶת קַרְדֻּמּוֹ וְאֶת מַחֲרֵשְׁתּוֹ׃ וְהָיְתָה הַפְּצִירָה פִּים
לַמַּחֲרֶשֶׁת וְלָאִתִּים וְלַשַּׁלִּשׁ וְלַקַּרְדֻּמִּים

אמרו ר

ולהציב הדרכן׃ והיה ביום מלחמת ולא נמצא
חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן
ותמצא לשאול וליונתן בנו׃ ויצא מצב פלשתים
אל מעבר מכמש׃ ויהי היום ויאמר
יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה
אל מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד׃
ושאול ישב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר
במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש׃ ואחיה
בן אחיטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן
יהוה בשלו נשא אפד והעם לא ידע כי הלך יונתן׃
ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב
פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר
מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה׃ השן

האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול
גבעי ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה
אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין
ליהוה מעצור להושיע ברב אוב מעט ויאמר לו
נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך
כלבבך ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל
האנשים ונגלינו אליהם אם כה יאמרו אלינו דמו
עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם
ואם כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה
בידנו וזה לנו האות ויגלו שניהם אל מצב פלשתים
ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר
התחבאו שם ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת
נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר

וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל נַעַר אֲשֶׁר כֵּלָיו עָלָה אַחֲרָי
כִּי נָתַן יְהוָה בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל יוֹנָתָן עַל יָדָיו וְעַל
רַגְלָיו וְנַעַר נֹשֵׂא כֵּלָיו אַחֲרָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן וְנַעַר
כֵּלָיו מְמוֹתֵת אַחֲרָיו׃ וַתְּהִי הַמַּכָּה הָרִאשֹׁנָה אֲשֶׁר
הִכָּה יוֹנָתָן וְנַעַר כֵּלָיו כְּעֶשְׂרִים אִישׁ כְּבַחֲצִי מַעֲנֵה
צֶמֶד שָׂדֶה׃ וַתְּהִי חָרְדָּה בַּמַּחֲנֶה בַּשָּׂדֶה וּבְכָל הָעָם
הַמָּצָב וְהַמַּשְׁחִית חָרְדוּ גַם הֵמָּה וַתִּרְגַּז הָאָרֶץ וַתְּהִי
לְחֲרָדַת אֱלֹהִים׃ וַיִּרְאוּ הַצֹּפִים לְשָׁאוּל בְּנִבְעַת
בִּנְיָמִן וְהִנֵּה הֶהָמוֹן נָמוֹג וְיָלֹךְ וְהָלוֹם׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ פִּקְדוּ נָא
וּרְאוּ מִי הָלַךְ מֵעָלֵינוּ וַיִּפְקְדוּ וְהִנֵּה אֵין יוֹנָתָן וְנַעַר
כֵּלָיו׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַאֲחִיָּה הַנִּישָׂה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
כִּי הָיָה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי

עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה
פלשתים וילך הלוך ורב ויאמר שאול אל הכהן
אסף ידיך ויזעק שאול וכל העם אשר אתו
ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו
מהומה גדולה מאד והעברים היו לפלשתים
כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב
ונסהמה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן
וכל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו
כי נסו פלשתים וידבקו נם המה אחריהם במלחמה
ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה
עברה את בית און ואיש ישראל נגש ביום
ההוא ויואל שאול את העם לאמר ארור האיש
אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא

טַעַם כָּל־הָעָם לָחֶם׃ וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ־יָעַר וַיְהִי
דְבָשׁ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃ וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַיָּעַר וְהִנֵּה
הֹלֵךְ דָּבַשׁ וְאֵין מַשִּׂיגֵי יָדוֹ אֶל־פִּיהוּ כִּי יָרֵא הָעָם אֶת
הַשְּׁבֻעָה׃ וְיוֹנָתָן לֹא שָׁמַע בְּהַשְׁבִּיעַ אָבִיו אֶת־הָעָם
וַיִּשְׁלַח אֶת־קְצֵה הַמַּטֶּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּטְבֹּל אֹתָהּ
בְּיַעֲרַת הַדְּבָשׁ וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל־פִּיו וַתָּאֹרְנָה עֵינָיו׃ וַיַּעַן
אִישׁ מֵהָעָם וַיֹּאמֶר הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אָבִיךָ אֶת־הָעָם
לֵאמֹר אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יֹאכַל לֶחֶם הַיּוֹם וַיָּעַף
הָעָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן עָכַר אָבִי אֶת־הָאָרֶץ רְאוּ־נָא כִּי
אָרְרוּ עֵינָי כִּי טָעַמְתִּי מְעַט דְּבַשׁ הַזֶּה אָף כִּי לוּא
אָכוֹל אָכַל הַיּוֹם הָעָם מִשְׁלַל אֹיְבָיו אֲשֶׁר מָצָא
כִּי עַתָּה לֹא־רַבְתָה מַכָּה בַּפְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּכּוּ בַיּוֹם הַהוּא
בַּפְּלִשְׁתִּים מִמִּכְמָשׂ אַיָּלֹנָה וַיָּעַף הָעָם מְאֹד׃

וַיַּעַשׂ הָעָם אֶל שָׁלָל וַיִּקְחוּ צֹאן וּבָקָר וּבְנֵי בָקָר
וַיִּשְׁחָטוּ אַרְצָה וַיֹּאכַל הָעָם עַל הַדָּם׃ וַיַּגִּידוּ לְשָׁאוּל
לֵאמֹר הִנֵּה הָעָם חֹטְאִים לַיהוָה לֶאֱכֹל עַל הַדָּם
וַיֹּאמֶר בְּגַדְתֶּם גֹּלוּ אֵלַי הַיּוֹם אָבֶן גְּדוֹלָה׃ וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל פֻּצוּ בָעָם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ
שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שֵׂיוֹ וְשָׁחַטְתֶּם בָּזֶה וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא
תֶחֱטְאוּ לַיהוָה לֶאֱכֹל אֶל הַדָּם וַיַּגִּשׁוּ כָּל הָעָם אִישׁ
שׁוֹרוֹ בְיָדוֹ הַלַּיְלָה וַיִּשְׁחֲטוּ שָׁם׃ וַיִּבֶן שָׁאוּל מִזְבֵּחַ
לַיהוָה אֹתוֹ הֵחֵל לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נֵרְדָה אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים לָיְלָה
וְנָבְזֵה בָהֶם עַד אוֹר הַבֹּקֶר וְלֹא נִשְׁאַר בָּהֶם אִישׁ
וַיֹּאמְרוּ כָּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן נִקְרְבָה
הֲלֹם אֶל הָאֱלֹהִים׃ וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בֵּאלֹהִים הַאֵרֵד

אחרי פלשתים התנם ביד ישראל ולא ענהו ביום
ההוא ויאמר שאול נשוהלם כל פנות העם וידעו וראו
במה היתה החטאת הזאת היום כי חי יהוה המושיע
את ישראל כי אם ישנו כיונתן בני כי מות ימות ואין
עונה ומכל העם ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו
לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו
העם אל שאול הטוב בעיניך עשה ויאמר שאול
אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול
והעם יצאו ויאמר שאול הפילו בינו ובין יונתן בני
וילכד יונתן ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה
עשית ויגד לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה
המטה אשר בידי מעט דבש הנני אמות ויאמר
שאול כה יעשה אלהים וכה יוסיף כי מות תמות

יונתן ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר
עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה
חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים
עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת ויעל
שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם
ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב
בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי
צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע ויעש
חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד שסיהו
ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכישוע
ושם שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה
מיכל ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם
שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול וקיש אבי שאול

וְנֵר אֲבִיאַבְנֵר בֶּן אֲבִיאֵל׃ וְתֵהַי הַמִּלְחָמָה
חֲזָקָה עַל פְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שָׁאוּל וְרָאָה שָׁאוּל כָּל
אִישׁ גִּבּוֹר וְכָל בֶּן חַיִל וַיֶּאַסְפֵהוּ אֵלָיו׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל אֹתִי שָׁלַח יְהוָה
לִמְשָׁחֲךָ לְמֶלֶךְ עַל עַמּוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע
לְקוֹל דִּבְרֵי יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
פָּקַדְתִּי אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה עֲמָלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂם
לוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרָיִם׃ עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָה אֶת
עֲמָלֵק וְהַחֲרַמְתֶּם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ וְלֹא תַחְמֹל עָלָיו
וְהֵמַתָּה מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה מֵעוֹלֵל וְעַד יוֹנֵק מִשּׁוֹר
וְעַד שֶׂה מִגָּמָל וְעַד חֲמוֹר׃ וַיִּשְׁמַע
שָׁאוּל אֶת הָעָם וַיִּפְקְדֵם כַּטְלָאִים מָאתַיִם אֶלֶף
רַגְלִי וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אֶת אִישׁ יְהוּדָה׃ וַיָּבֹא שָׁאוּל

עד עיר עמלק וירב במחר׳ ויאמר שאול אל הקני
לכו סרו רדו מתוך עמלק פן אוסיף עמו ואתה
עשית חסד עם כל בני ישראל בעלתם ממצרים
ויסר קיני מתוך עמלק ויך שאול את עמלק מחוילה
בואך שור אשר על פני מצרים ויתפש את אגג
מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב׳׳׳
ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר
והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החרימם
וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו׃
ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר׃ שחמו׳
כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת
דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל
הלילה׃ וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד

לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו
יד ויסב ויעבר וירד הגלגלה ויבא שמואל אל שאול
ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר
יהוה ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני
וקול הבקר אשר אנכי שמע ושאול מעמלק
הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר
למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו
ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר
דבר יהוה אלי הלילה ויאמר לו דבר׃
ויאמר שמואל הלוא אם קטן אתה בעיניך
ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך
על ישראל׃ וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמת
את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אותם׃

וְלָמָּה לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל הַשָּׁלָל
וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל שָׁאוּל אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וָאֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי יְהוָה וָאָבִא אֶת אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וְאֶת
עֲמָלֵק הֶחֱרַמְתִּי׃ וַיִּקַּח הָעָם מִן הַשָּׁלָל צֹאן וּבָקָר
רֵאשִׁית הַחֵרֶם לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל הֲחֵפֶץ לַיהוָה בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל
יְהוָה הִנֵּה שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב לְהַקְשִׁיב מֵחֵלֶב אֵילִים׃
כִּי חַטַּאת קֶסֶם מָרִי וְאָוֶן וּתְרָפִים הַפְצֵר יָעַן מָאַסְתָּ
אֶת דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסְךָ מִמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל
שְׁמוּאֵל חָטָאתִי כִּי עָבַרְתִּי אֶת פִּי יְהוָה וְאֶת דְּבָרֶךָ
כִּי יָרֵאתִי אֶת הָעָם וָאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם׃ וְעַתָּה שָׂא נָא
אֶת חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר

שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסת
את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל
ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע
ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות
ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך
ונם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא
להנחם ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני
עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה
אלהיך וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול
ליהוה ויאמר שמואל הגישו אלי
את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר
אגג אכן סרה מר המות ויאמר שמואל כאשר
שכלה נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף

שמואל

שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל׃
וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל ביתו
גבעת שאול׃ ולא יסף שמואל לראות את שאול
עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויהוה
נחם כי המליך את שאול על ישראל׃
ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל
אל שאול ואנכי מאסתיו ממלך על ישראל מלא
קרנך שמן וילך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי
בבניו לי למלך׃ ויאמר שמואל איך
אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה
עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי׃
וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר
תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך׃ ויעש

שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו
זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך ויאמר
שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי
בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח
ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה
משיחו ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל
מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר
יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה
ללבב ויקרא ישי אל אבינדב ויעברהו לפני
שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה ויעבר ישי
שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה ויעבר ישי
שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי
לא בחר יהוה באלה ויאמר שמואל אל ישי

K. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

הַתְּמוֹ הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שָׁאָר הַקָּטָן וְהִנֵּה
רֹעֶה בַּצֹּאן וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל יִשַׁי שִׁלְחָה וְקָחֵנוּ
כִּי לֹא נָסֹב עַד בֹּאוֹ פֹּה וַיְשַׁלַּח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא
אַדְמֹנִי עִם יְפֵה עֵינַיִם וְטוֹב רֹאִי וַיֹּאמֶר
יְהוָה קוּם מְשָׁחֵהוּ כִּי זֶה הוּא׃ וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל
אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו וַתִּצְלַח
רוּחַ יְהוָה אֶל דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמָעְלָה וַיָּקָם שְׁמוּאֵל
וַיֵּלֶךְ הָרָמָתָה׃ וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעִם שָׁאוּל
וּבִעַתָּתוּ רוּחַ רָעָה מֵאֵת יְהוָה׃ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי
שָׁאוּל אֵלָיו הִנֵּה נָא רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה מְבַעַתֶּךָּ׃
יֹאמַר נָא אֲדֹנֵינוּ עֲבָדֶיךָ לְפָנֶיךָ יְבַקְשׁוּ אִישׁ יֹדֵעַ
מְנַגֵּן בְּכִנּוֹר וְהָיָה בְּהֵיוֹת עָלֶיךָ רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה
וְנִגֵּן בְּיָדוֹ וְטוֹב לָךְ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל

אֶת עֲבָדָיו רָאוּ נָא לוֹ אִישׁ מֵיטִיב לְנַגֵּן וְהֲבִיאֹתֶיךָ
אֵלָיו וַיַּעַן אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֵּן
לִישׁוֹ בֵּית הַלַּחְמִי יֹדֵעַ נַגֵּן וְגִבּוֹר חַיִל וְאִישׁ מִלְחָמָה
וְנִבּוֹן דָּבָר וְאִישׁ תֹּאַר וַיהוָה עִמּוֹ׃
וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים אֶל יִשַׁי וַיֹּאמֶר
שִׁלְחָה אֵלַי אֶת דָּוִד בְּנֶךָ אֲשֶׁר בַּצֹּאן׃ וַיִּקַּח יִשַׁי חֲמוֹר
לֶחֶם וּנֹאד יַיִן וּגְדִי עִזִּים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בְּיַד דָּוִד בְּנוֹ
אֶל שָׁאוּל׃ וַיָּבֹא דָוִד אֶל שָׁאוּל וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֶּאֱהָבֵהוּ
מְאֹד וַיְהִי לוֹ נֹשֵׂא כֵלִים׃ וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל אֶל יִשַׁי
לֵאמֹר יַעֲמֹד נָא דָוִד לְפָנַי כִּי מָצָא חֵן בְּעֵינָי׃ וְהָיָה
בִּהְיוֹת רוּחַ אֱלֹהִים אֶל שָׁאוּל וְלָקַח דָּוִד אֶת הַכִּנּוֹר
וְנִגַּן בְּיָד וְרוּחַ לְשָׁאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ
הָרָעָה׃ וַיֹּאסְפוּ פְלִשְׁתִּים אֶת

37

מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשה ליהודם
ויחנו בין שכה ובין עזקה בפסדמים וישאול
ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו
מלחמה לקראת פלשתים ופלשתים עמדים אל
ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והגיא
ביניהם ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים
גלית שמו מנת נבחו שש אמות וזרת וכובע נחשת
על ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל
השריון חמשת אלפים שקלים נחשת ומצחת
נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו ועץ חניתו
כמנור ארגים ולהבת חניתו ששת מאות שקלים
ברזל ונשא הצנה הלך לפניו ויעמד ויקרא אל
מערכות ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך

מִלְחֶמֶה הַלָּא אָנֹכִי הִפְלַשְׁתִּי וְאַתֶּם עַבְדִים לְשָׁאוּל
בְּרוּ לָכֶם אִישׁ וְיֵרֶד אֵלַי׃ אִם יוּכַל לְהִלָּחֵם אִתִּי
וְהִכָּנִי וְהָיִינוּ לָכֶם לַעֲבָדִים וְאִם אֲנִי אוּכַל לוֹ וְהִכִּיתִיו
וְהְיִיתֶם לָנוּ לַעֲבָדִים וַעֲבַדְתֶּם אוֹתָנוּ׃ וַיֹּאמֶר הַפְלִשְׁתִּי
אֲנִי חֵרַפְתִּי אֶת מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תְּנוּ לִי
אִישׁ וְנִלָּחֲמָה יָחַד׃ וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת
דִּבְרֵי הַפְלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיֵּחַתּוּ וַיִּרְאוּ מְאֹד׃

וְדָוִד בֶּן אִישׁ אֶפְרָתִי הַזֶּה מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה
וּשְׁמוֹ יִשַׁי וְלוֹ שְׁמֹנָה בָנִים וְהָאִישׁ בִּימֵי שָׁאוּל זָקֵן
בָּאֲנָשִׁים׃ וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי יִשַׁי הַגְּדֹלִים הָלְכוּ
אַחֲרֵי שָׁאוּל לַמִּלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הָלְכוּ
בַּמִּלְחָמָה אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אֲבִינָדָב וְהַשְּׁלִשִׁי
שַׁמָּה׃ וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וּשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי׃

שאול׃ ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את
צאן אביו בית לחם׃ וינש הפלשתי השכם והערב
ויתיצב ארבעים יום׃ ויאמר ישי
לדוד בנו קחנא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה
לחם הזה והרץ המחנה לאחיך׃ ואת עשרת חריצי
החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקד
לשלום ואת ערבתם תקח׃ ושאול והמה וכל איש
ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים׃
וישכם דוד בבקר ויטש את הצאן
על שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא
המענלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמה׃
ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת
מערכה׃ ויטש דוד את הכלים מעליו על יד שמר

הכלים ויֵרץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום׃
והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עלה מנלית
הפלשתי שמו מנת ממערכות פלשתים וידבר
כדברים האלה וישמע דוד׃ וכל איש ישראל בראותם
את האיש וינסו מפניו וייראו מאד׃ ויאמר איש
ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את
ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך
עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה
חפשי בישראל׃ ויאמר דוד אל האנשים העמדים
עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי
הזה והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי
הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים׃ ויאמר
להם העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר

יכנו׃ וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים
ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל
מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי
את זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה
ירדת׃ ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר
הוא׃ ויסב מאצלו אל זולתו ויאמר כדבר הזה
וישבהו העם דבר כדבר הראשון׃ וישמעו הדברים
אשר דבר דוד וינדו לפני שאול ויקחהו׃ ויאמר
דוד אל שאול אל יפל לבאדם עליו עבדך ילך ונלחם
עם הפלשתי הזה׃ ויאמר שאול אל דוד לא תוכל
ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה
והוא איש מלחמה מנעריו׃ ויאמר
דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא

הָאֲרִי וְאֶת הַדֹּב וְנָשָׂא שֶׁה מֵהָעֵדֶר׃ וְיָצָאתִי
אַחֲרָיו וְהִכִּיתִיו וְהִצַּלְתִּי מִפִּיו וַיָּקָם עָלַי וְהֶחֱזַקְתִּי
בִּזְקָנוֹ וְהִכִּתִּיו וְהֲמִתִּיו׃ גַּם אֶת הָאֲרִי גַּם הַדֹּב הִכָּה
עַבְדֶּךָ וְהָיָה הַפְּלִשְׁתִּי הֶעָרֵל הַזֶּה כְּאַחַד מֵהֶם
כִּי חֵרַף מִעַרְכֹת אֱלֹהִים חַיִּים׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה
אֲשֶׁר הִצִּילַנִי מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד הַדֹּב הוּא יַצִּילַנִי מִיַּד
הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל דָּוִד
לֵךְ וַיהוָה יִהְיֶה עִמָּךְ׃ וַיַּלְבֵּשׁ שָׁאוּל אֶת דָּוִד מַדָּיו
וְנָתַן קוֹבַע נְחֹשֶׁת עַל רֹאשׁוֹ וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ שִׁרְיֹן׃ וַ
וַיַּחְגֹּר דָּוִד אֶת חַרְבּוֹ מֵעַל לְמַדָּיו וַיָּאֶל לָלֶכֶת כִּי לֹא
נִסָּה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל שָׁאוּל לֹא אוּכַל לָלֶכֶת בָּאֵלֶּה
כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיְסִרֵם דָּוִד מֵעָלָיו׃ וַיִּקַּח מַקְלוֹ בְּיָדוֹ
וַיִּבְחַר לוֹ חָמֵשׁ חַלְּקֵי אֲבָנִים מִן הַנָּחַל וַיָּשֶׂם אֹתָם

43

בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו ביחו וינש
אל הפלשתי׃ וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד
והאיש נשא הצנה לפניו׃ ויבט הפלשתי ויראה
את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני עם יפה מראה׃
ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה
בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו׃
ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את
בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה׃
ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא
אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם
יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת׃
היום הזה יסגרך יהוה בידי והכיתיך והסרתי את
ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים היום

הַזֶּה לְעֵינֵי הַשָּׁמֶשׁ וְלִפְנֵי הַחַמָּה יַעֲשׂוּ כֹּל הָאָרֶץ
כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל וְיֹדְעוּ כָּל הַקָּהָל הַזֶּה כִּי לֹא
בְחֶרֶב וּבְחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְיָ כִּי לַיְיָ הַמִּלְחָמָה וְנָתַן
אֶתְכֶם בְּיָדֵנוּ: וַיְהִי כְּיָקֵם הַפְּלִשְׁתִּי וַיֵּלֶךְ וַיִּקְרַב לִקְרַאת
דָּוִד וַיְמַהֵר דָּוִד וַיָּרָץ הַמַּעַרְכָה לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי:
וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת יָדוֹ אֶל הַכְּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיְקַלַּע
וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי אֶל מִצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ
וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו אַרְצָה: וַיְחִזֵּק דָּוִד מִן הַפְּלִשְׁתִּי בְּקֶלַע
וּבָאֶבֶן וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִתֵהוּ וְחֶרֶב אֵין בְּיַד דָּוִד:
וַיָּרָץ דָּוִד וַיַּעֲמֹד אֶל הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלְפֶהָ
מִתַּעֲרָהּ וַיְמִתֵהוּ וַיִּכְרֹת בָּהּ אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים
כִּי מֵת גִּבּוֹרָם וַיָּנֻסוּ: וַיָּקוּמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה וַיָּרִעוּ
וַיִּרְדְּפוּ אֶת הַפְּלִשְׁתִּים עַד בּוֹאֲךָ גַּיְא וְעַד שַׁעֲרֵי עֶקְרוֹן

ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד
עקרון׃ וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים
וישסו את מחניהם׃ ויקח דוד את ראש הפלשתי
ויבאהו ירושלם ואת כליו שם באהלו׃ וכראות
שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל
אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר
אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי׃
ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם׃
וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר
ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו׃ ויאמר
אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך
ישי בית הלחמי׃ ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש
יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבו יהונתן כנפשו׃

ו׳ אהבו
ק

וַיַּקְהֵם שָׁאוּל בַּיּוֹם הַהוּא וְלֹא נְתָנוֹ לָשׁוּב בֵּית אָבִיו׃
וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בַּאֲהַבָתוֹ אֹתוֹ כְּנַפְשׁוֹ׃ ו
וַיִּתְפַּשֵׂט יְהוֹנָתָן אֶת הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד
וּמַדָּיו עַד חַרְבּוֹ וְעַד קַשְׁתּוֹ וְעַד חֲגֹרָתוֹ׃ וַיֵּצֵא דָוִד בְּכֹל
אֲשֶׁר יְשַׁלְּחֶנּוּ שָׁאוּל יַשְׂכִּיל וַיְשִׂמֵהוּ שָׁאוּל עַל אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה וַיִּיטַב בְּעֵינֵי כָל הָעָם וְגַם בְּעֵינֵי עַבְדֵי שָׁאוּל׃
וַיְהִי בְּבֹאָם בְּשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת
הַפְּלִשְׁתִּי וַתֵּצֶאנָה הַנָּשִׁים מִכָּל עָרֵי יִשְׂרָאֵל הַשִּׁירוֹת
וְהַמְּחֹלוֹת לִקְרַאת שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ בְּתֻפִּים בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׁלְשִׁים׃ וַתַּעֲנֶה הַנָּשִׁים הַמְשַׂחֲקוֹת וַתֹּאמֶר
הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָו וְדָוִד בְּרִבְבֹתָיו׃ וַיִּחַר לְשָׁאוּל מְאֹד
וַיֵּרַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתְנוּ לְדָוִד רְבָבוֹת
וְלִי נָתְנוּ הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אַךְ הַמְּלוּכָה׃ וַיְהִי שָׁאוּל

עון את דוד מהיום ההוא והלאה׃
ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל
שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום
ביום והחנית ביד שאול׃ ויטל שאול את החנית
ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים׃
וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול
סר׃ ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא
ויבא לפני העם׃ ויהי דוד לכל
דרכיו משכיל ויהוה עמו׃ וירא שאול אשר הוא
משכיל מאד ויגר מפניו׃ וכל ישראל ויהודה אהב
את דוד כי הוא יצא ובא לפניהם׃ ויאמר
שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן
לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות

יְהוָה וּשְׁאוּל אָמַר אַל תְּהִי יָדְךָ בּוֹ וְתָהִי כֵן יָדָךְ פְּלִשְׁתִּים׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל שָׁאוּל מִי אָנֹכִי וּמִי חַיֵּי
מִשְׁפַּחַת אָבִי בְיִשְׂרָאֵל כִּי אֶהְיֶה חֹתֵן לַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי
בְּעֵת תֵּת אֶת מֵרֹב בַּת שָׁאוּל לְדָוִד וְהִיא נִתְּנָה
לְעַדְרִיאֵל הַמְּחֹלָתִי לְאִשָּׁה׃ וַתֶּאֱהַב מִיכַל בַּת
שָׁאוּל אֶת דָּוִד וַיַּגִּדוּ לְשָׁאוּל וַיִּשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶתְּנֶנָּה לוֹ וּתְהִי לוֹ לְמוֹקֵשׁ וּתְהִי
יַד פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל דָּוִד בִּשְׁתַּיִם תִּתְחַתֵּן
בַּי הַיּוֹם׃ וַיְצַו שָׁאוּל אֶת עֲבָדָו דַּבְּרוּ אֶל דָּוִד בָּט
לֵאמֹר הִנֵּה חָפֵץ בְּךָ הַמֶּלֶךְ וְכָל עֲבָדָיו אֲהֵבוּךָ
וְעַתָּה הִתְחַתֵּן כַּמֶּלֶךְ׃ וַיְדַבְּרוּ עַבְדֵי שָׁאוּל בְּאָזְנֵי
דָוִד אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד הַנָּקֵל
בְּעֵינֵיכֶם הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְאָנֹכִי אִישׁ רָשׁ וְנִקְלֶה׃

עברית
ך

וַיַּגִּידוּ

וינידו עברי שאול לאמר כדברים האלה דבר
דוד: ויאמר שאול כה תאמרו לדוד
אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים
להנקם באויבי המלך ושאול חשב להפיל את
דוד ביד פלשתים: וינידו עבדיו לדוד את הדברים
האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך
ולא מלאו הימים: ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך
בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם
וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול
את מיכל בתו לאשה: וירא שאול
וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו:
ויסף שאול עוד את דוד עוד ויהי שאול
איב את דוד כל הימים: ויצאו שרי

פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי מִדֵּי עָאתָם שָׁכַל דָּוִד מִכָּל עַבְדֵי
שָׁאוּל וַיִּקַּר שְׁמוֹ מְאֹד׃ וַיְדַבֵּר שָׁאוּל אֶל יוֹנָתָן בְּנוֹ
וְאֶל כָּל עֲבָדָיו לְהָמִית אֶת דָּוִד וְיוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל חָפֵץ
בְּדָוִד מְאֹד׃ וַיַּגֶּד יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵאמֹר מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל
אָבִי לְהָמִיתֶךָ וְעַתָּה הִשָּׁמֶר נָא בַבֹּקֶר וְיָשַׁבְתָּ בַסֵּתֶר
וְנִחְבֵּאתָ׃ וַאֲנִי אֵצֵא וְעָמַדְתִּי לְיַד אָבִי בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר
אַתָּה שָׁם וַאֲנִי אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל אָבִי וְרָאִיתִי מָה וְהִנַּדְתִּי
לָךְ׃ וַיְדַבֵּר יְהוֹנָתָן בְּדָוִד טוֹב אֶל שָׁאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אַל יֶחֱטָא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ בְּדָוִד כִּי לֹא חָטָא לָךְ
וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹבִים לְךָ מְאֹד׃ וַיָּשֶׂם אֶת נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ וַיַּךְ
אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְכָל יִשְׂרָאֵל
רָאִיתָ וַתִּשְׂמָח וְלָמָּה תֶחֱטָא בְדָם נָקִי לְהָמִית אֶת
דָּוִד חִנָּם׃ וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשָּׁבַע שָׁאוּל

חי יהוה אם יומת׃ ויקרא יהונתן לדוד וינד לו יהונתן
את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל
שאול ויהי לפניו כאתמל שלשם׃
ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם
בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו׃ ותהי
רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו ישב וחניתו
בידו ודוד מנגן ביד׃ ויבקש שאול להכות בחנית
בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר
ודוד נס וימלט בלילה הוא׃ וישלח
שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר
ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט
את נפשך הלילה מחר אתה מומת׃ ותורד מיכל
את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט׃ ותקח מיכל

אֶת הַתְּרָפִים וַתָּשֶׂם אֶל הַמִּטָּה וְאֶת כְּבִיר הָעִזִּים
שָׂמָה מְרַאֲשֹׁתָיו וַתְּכַס בַּבָּגֶד׃ וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים
לָקַחַת אֶת דָּוִד וַתֹּאמֶר חֹלֶה הוּא׃ וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל אֶת
הַמַּלְאָכִים לִרְאוֹת אֶת דָּוִד לֵאמֹר הַעֲלוּ אֹתוֹ בַמִּטָּה
אֵלַי לַהֲמִיתוֹ׃ וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וְהִנֵּה הַתְּרָפִים אֶל
הַמִּטָּה וְכְבִיר הָעִזִּים מְרַאֲשֹׁתָיו׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
אֶל מִיכַל לָמָּה כָּכָה רִמִּיתִנִי וַתְּשַׁלְּחִי אֶת אֹיְבִי וַיְמַלֵּט
וַתֹּאמֶר מִיכַל אֶל שָׁאוּל הוּא אָמַר אֵלַי שַׁלְּחִנִי לָמָּה
אֲמִיתֶךָּ׃ וְדָוִד בָּרַח וַיְמַלֵּט וַיָּבֹא אֶל שְׁמוּאֵל הָרָמָתָה
וַיַּגֶּד לוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁמוּאֵל
וַיֵּשְׁבוּ בַּנָּיוֹת׃ וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בְּנָיוֹת
בָּרָמָה׃ וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים לָקַחַת אֶת דָּוִד וַיַּרְא
אֶת לַהֲקַת הַנְּבִיאִים נִבְּאִים וּשְׁמוּאֵל עֹמֵד נִצָּב

עליהם ותהי עליהם מלאכי שאול ויתנבאו
גם המה וינידו לשאול וישלח מלאכים אחרים
ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח מלאכים
שלשים ויתנבאו גם המה וילך גם הוא הרמתה
ויבא עד בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר
איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנויות ברמה וילך
שם אל נויות ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים
וילך הלוך ויתנבא עד באו בנויות ברמה ויפשט גם
הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם
כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול
בנביאים ויברח דוד מנויות ברמה ויבא ויאמר לפני
יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך
כי מבקש את נפשי ויאמר לו חלילה לא תמות

הנה לא יעשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא ינלה
את אזני ומדוע יסתר אבי ממני את הדבר הזה
אין זאת׃ וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך
כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן
יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין
המות׃ ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך
ואעשה לך׃ ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר
ואנכי ישב אשב עם המלך לאכל ושלחתני ונסתרתי
בשדה עד הערב השלשת׃ אם פקד יפקדני אביך
ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם עירו
כי זבח הימים שם לכל המשפחה׃ אם כה יאמר
טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה
הרעה מעמו׃ ועשית חסד על עבדך כי בברית

יהוה הבאת את עבדך עמך ואם ישבי עון המיתני
אתה ועד אביך למה זה תביאני׃ ויאמר יהונתן
חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם
אבי לבא עליך ולא אתה אניד לך׃
ויאמר דוד אל יהונתן מי יניד לי או מה יענך
אביך קשה׃ ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה
ויצאו שניהם השדה׃ ויאמר יהונתן אל
דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר
השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך
ונליתי את אזנך׃ כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יוסיף
כי ייטב אל אבי את הרעה עליך ונליתי את אזנך
ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר
היה עם אבי׃ ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי

חסר יהוה ולא אמות׃ ולא תכרית את חסדך מעם
ביתי עד עולם ולא בהכרת יהוה את איבי דוד איש
מעל פני האדמה׃ ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש
יהוה מיד איבי דוד׃ ויסף יהונתן להשביע את דוד
באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו׃
ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד
מושבך׃ ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום ׀
אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן
האזל׃ ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי
למטרה׃ והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים
אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו
ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה׃ ואם כה אמר
לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה׃

וְהַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ
עַד עוֹלָם׃ וַיִּסְתֵּר דָּוִד בַּשָּׂדֶה וַיְהִי
הַחֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל הַלֶּחֶם לֶאֱכֹל׃ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ
עַל מוֹשָׁבוֹ כְּפַעַם בְּפַעַם אֶל מוֹשַׁב הַקִּיר וַיָּקָם יְהוֹנָתָן
וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר מִצַּד שָׁאוּל וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד וְלֹא
דִבֶּר שָׁאוּל מְאוּמָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרֶה הוּא
בִּלְתִּי טָהוֹר הוּא כִּי לֹא טָהֹר׃ וַיְהִי
מִמָּחֳרַת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מַדּוּעַ לֹא נָאבֶן יִשַׁי גַּם תְּמוֹל
גַּם הַיּוֹם אֶל הַלָּחֶם׃ וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת שָׁאוּל נִשְׁאֹל
נִשְׁאַל דָּוִד מֵעִמָּדִי עַד בֵּית לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנָא
כִּי זֶבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ בָּעִיר וְהוּא צִוָּה לִי אָחִי וְעַתָּה
אִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אִמָּלְטָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת אַחַי

עַל־כֵּן לֹא־בָא אֶל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר
אֲלָיו שָׁאוּל בְּיְהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶּן נַעֲוַת הַמֶּרְדּוּת הֲלֹא
יָדַעְתִּי כִּי בָחֹר אַתָּה לְבֶן יִשַׁי לְבָשְׁתְּךָ וּלְבֹשֶׁת עֶרְוַת
אִמֶּךָ׃ כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן יִשַׁי חַי עַל הָאֲדָמָה לֹא
תִכּוֹן אַתָּה וּמַלְכוּתֶךָ וְעַתָּה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי כִּי
בֶן מָוֶת הוּא׃ וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת שָׁאוּל
אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוּמַת מֶה עָשָׂה׃ וַיִּטֹּל שָׁאוּל
אֶת הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן כִּי כָלְתָה הִיא
מֵעִם אָבִיו לַהֲמִית אֶת דָּוִד׃ וַיָּקָם יְהוֹנָתָן
מֵעִם הַשֻּׁלְחָן בְּחָרִי אַף וְלֹא אָכַל בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
לֶחֶם כִּי נֶעְצַב אֶל דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ אָבִיו׃
וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד
וְנַעַר קָטֹן עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רֻץ מְצָא נָא אֶת הַחִצִּים

אֲשֶׁר אָנֹכִי מֹכֵר הַנַּעֲרָ֣ן וְהוּא יָרֵחַ הַחֵתִי לְהַעֲבִרֵ֑נִי׃
וַיָּבֹא הַנַּ֣עַר עֶרְמֹ֔קוֹם הַחִתִּ֑י אֲשֶׁר יָרֵ֣חַ יְהוֹנָתָ֔ן וַיִּקְרָ֣א
יְהוֹנָתָ֔ן אַחֲרֵ֖י הַנַּ֑עַר וַיֹּ֣אמֶר הֲלֹ֣א הַחִתִּ֔י מִמֶּ֖רְוָהַלְאָ֑ה׃
וַיִּקְרָ֣א יְהוֹנָתָ֔ן אַחֲרֵ֖י הַנַּ֑עַר מַהֲרָ֥ה חוּשָׁ֖ה אַל־תַּעֲמֹ֑ד
וַיְלַקֵּ֣ט נַ֔עַר יְהוֹנָתָ֖ן אֶת־הַחִתִּ֑י וַיָּבֹ֖א אֶל־אֲדֹנָֽיו׃ ז
וְהַנַּ֕עַר לֹא־יָדַ֖ע מְאוּמָ֣ה אַךְ־יְהוֹנָתָ֔ן וְדָוִ֖ד יָדְע֥וּ אֶת־
הַדָּבָֽר׃ וַיִּתֵּ֥ן יְהוֹנָתָ֖ן אֶת־כֵּלָ֑יו אֶל־הַנַּ֕עַר אֲשֶׁר־לֹ֖ו ז
וַיֹּ֣אמֶר לֹ֔ו לֵ֚ךְ הָבֵ֣א הָעִ֔יר הַנַּ֖עַר בָּ֣א וְדָוִ֑ד קֹ֥ם מֵאֵ֖צֶל
הַנֶּ֣גֶב וַיִּפֹּ֣ל לְאַפָּ֗יו אָ֚רְצָה וַיִּשְׁתַּ֣חוּ שָׁלֹ֣שׁ פְּעָמִ֑ים
וַיִּשְׁקְ֤ו אִישׁ֙ אֶת־רֵעֵ֔הוּ וַיִּבְכּ֥וּ אִ֖ישׁ אֶת־רֵעֵ֑הוּ עַ֖ד
דָּוִ֥ד הִגְדִּֽיל׃ וַיֹּ֣אמֶר יְהוֹנָתָ֔ן לְדָוִ֖ד לֵ֣ךְ לְשָׁלֹ֑ם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּ֥עְנוּ שְׁנֵ֛ינוּ אֲנַ֥חְנוּ בְשֵׁ֖ם יְהוָ֣ה לֵאמֹ֑ר יְהוָ֣ה יִהְיֶ֗ה
בֵּינִ֤י וּבֵינֶ֙ךָ֙ וּבֵ֣ין זַרְעִ֔י וּבֵ֖ין זַרְעֲךָ֑ עַד־עוֹלָֽם׃

[illegible] ויקם וילך ויהונתן בא העיר
ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך
לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש
אין אתך ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך
צוני תכר ויאמר אלו איש אל ידע מאומה את
הדבר אשר אני שלחך ואשר צויתיך ואת
הנערים יודעתי אל מקום פלוני אלמוני ועתה
מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי [illegible] או
הנמצא ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל
אל תחת ידי [illegible] לחם קדש יש אם נשמרו
הנערים אך מאשה [illegible] ויען דוד את
הכהן ויאמר לו פיאם אשה עצורה לנו כתמול
שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך

חל ואף כי היום יקדש בכלי ויתן להם הקדש
כי לא היה שכר לחכמים אם לחם הפנים המוסרים
מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו ושם
איש מעבדי שאול בנתן הוא נעצר לפני יהוה
ושמו דואג האדמי אביר הרעים אשר לשאול:
ויאמר דוד לאחימלך ואין פה תחת ידך חנית
או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי בידי כי
היה דבר המלך נחוץ: ויאמר הכהן
חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה
הנה הוא לוט בשמלה אחרי התשתר אם אתה
תקח לך קח כי אין אחרת זולתה פה ויאמר
דוד אין כמוה תנה לי: ויקם דוד ויברח ביום
ההוא מפני שאול ויבא אל אכיש מלך גת:

וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי אָכִישׁ אֵלָיו הֲלֹא זֶה דָּוִד מֶלֶךְ הָאָרֶץ
הֲלֹא לָזֶה יַעֲנוּ בְמָחֹל לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָיו
וְדָוִד בְּרִבְבֹתָיו׃ וַיָּשֶׂם דָּוִד אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה בִּלְבָבוֹ וַיִּרָא מְאֹד מִפְּנֵי אָכִישׁ מֶלֶךְ גַּת׃ וַיְשַׁנּוֹ
אֶת טַעְמוֹ בְּעֵינֵיהֶם וַיִּתְהֹלֵל בְּיָדָם וַיְתָו עַל דַּלְתוֹת
הַשַּׁעַר וַיֹּרֶד רִירוֹ אֶל זְקָנוֹ׃ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל עֲבָדָיו
הִנֵּה תִרְאוּ אִישׁ מִשְׁתַּגָּע לָמָּה תְּבִיאוּ אֹתוֹ אֵלָי׃ חָסֵר
מְשֻׁגָּעִים אֲנִי כִּי הֲבֵאתֶם אֶת זֶה לְהִשְׁתַּגַּע עָלַי הַזֶּה
יָבֹא אֶל בֵּיתִי׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם וַיִּמָּלֵט
אֶל מְעָרַת עֲדֻלָּם וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו וְכָל בֵּית אָבִיו וַיֵּרְדוּ
אֵלָיו שָׁמָּה׃ וַיִּתָּקְבְּצוּ אֵלָיו כָּל אִישׁ מְצוֹק וְכָל אִישׁ
אֲשֶׁר לָוֶה נֶשֶׁה וְכָל אִישׁ מַר נָפֶשׁ וַיְהִי עֲלֵיהֶם לְשָׂר
וַיִּהְיוּ עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם

מִצְפֵּה מוֹאָב וַיֹּאמֶר אֶל מֶלֶךְ מוֹאָב יְצַאנָא אָבִי וְאִמִּי
אִתְּכֶם עַד אֲשֶׁר אֵדְעָה מַה יַּעֲשֶׂה לִי אֱלֹהִים׃ וַיִּנַּחֵם
אֶת פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב וַיֵּשְׁבוּ עִמּוֹ כָּל יְמֵי הֱיוֹתוֹ דָּוִד
בְּמְצוּדָה׃ וַיֹּאמֶר נָתָן הַנָּבִיא אֶל דָּוִד לֹא
תֵשֵׁב בְּמְצוּדָה הַלֵּךְ וּבָאתָ לְךָ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיֵּלֶךְ דָּוִד
וַיָּבֹא יַעַר חֶרֶת׃ וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל כִּי נוֹדַע
דָּוִד וַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ וְשָׁאוּל יֹשֵׁב בְּנִבְעָה תַּחַת
הָאֶשֶׁל בָּרָמָה וַחֲנִיתוֹ בְיָדוֹ וְכָל עֲבָדָיו נִצָּבִים עָלָיו׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַעֲבָדָיו הַנִּצָּבִים עָלָיו שִׁמְעוּנָא בְנֵי יְמִינִי
גַּם לְכֻלְּכֶם יִתֵּן בֶּן יִשַׁי שָׂדוֹת וּכְרָמִים לְכֻלְּכֶם יָשִׂים
שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת׃ כִּי קְשַׁרְתֶּם כֻּלְּכֶם עָלַי
וְאֵין גֹּלֶה אֶת אָזְנִי בְּכָרְתִּי בְנִי עִם בֶּן יִשַׁי וְאֵין חָלָה מִכֶּם
עָלַי וְגֹלֶה אֶת אָזְנִי כִּי הֵקִים בְּנִי אֶת עַבְדִּי עָלַי לָאֹרֵב

כיום הזה׃ ויען דאג האדמי ויאמר נצב
על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה
אל אחימלך בן אחיטוב׃ וישאל לו ביהוה ויתן
לו צדה ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו׃ וישלח המלך
לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית
אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך׃
ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני
אדני׃ ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה
ובן ישי בכתתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים
לקום בי לארב כיום הזה׃ ויען אחימלך את המלך
ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המשנה
וסר אל משמעתך ונכבד בביתך׃ היום החלותי
לשאל לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך

בעבדו

בעבדו דבר בבית אביו כי לא ידע עבדך בכל
זאת דבר קטן או גדול ויאמר המלך מות תמות
אחימלך אתה וכל בית אביך ויאמר המלך
לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי
גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את
אזני ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע
בכהני יהוה ויאמר המלך לדואג
סב אתה ופגע בכהנים ויסב דואג האדמי ויפגע
הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה
איש נשא אפוד בד ואת נב עיר הכהנים הכה
לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור
וחמור וצאן לפי חרב ויפלט בן אחד לאחימלך
בן אחיטוב ושמו אביתר וינרח אחרי דוד׃

וַיַּגֶּד אֶבְיָתָר לְדָוִד כִּי הָרַג שָׁאוּל אֶת כֹּהֲנֵי יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֶבְיָתָר יָדַעְתִּי בַיּוֹם הַהוּא כִּי שָׁם
דּוֵאג הָאֲדֹמִי כִּי הַגֵּד יַגִּיד לְשָׁאוּל אָנֹכִי סַבֹּתִי בְּכָל
נֶפֶשׁ בֵּית אָבִיךָ׃ שְׁבָה אִתִּי אַל תִּירָא כִּי אֲשֶׁר
יְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשִׁי יְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשֶׁךָ כִּי מִשְׁמֶרֶת
אִתָּה עָמָדִי׃ וַיַּגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְלִשְׁתִּים
נִלְחָמִים בִּקְעִילָה וְהֵמָּה שֹׁסִים אֶת הַגָּרְנוֹת׃ ל
וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֵלֵךְ וְהִכִּיתִי בִּפְלִשְׁתִּים
הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דָּוִד לֵךְ
וְהִכִּיתָ בִּפְלִשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת קְעִילָה׃ וַיֹּאמְרוּ
אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה בִּיהוּדָה יְרֵאִים
וְאַף כִּי נֵלֵךְ קְעִילָה אֶל מַעַרְכוֹת פְּלִשְׁתִּים׃
וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד לִשְׁאַל בַּיהוָה וַיַּעַן

יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את
פלשתים בידך׃ וילך דוד ואנשיו קעילה וילחם
בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה
גדולה וישע דוד את ישבי קעילה׃
ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל
דוד קעילה אפד ירד בידו וינד לשאול כיבא
דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי
כי נסגר לבא בעיר דלתים וכריח׃ וישמע שאול
את כל העם למלחמה לרדת קעילה לעור אל
דוד ואל אנשיו׃ וידע דוד כי עליו שאול מחריש
הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד׃
ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך
כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר

בעבורו׃ היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול
כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא ו
לעבדך ויאמר יהוה ירד׃ ויאמר דוד היסגירו בעלי
קעילה אתי ואת אנשי בידשאול ויאמר יהוה יסגירו׃
ויקם דוד ואנשיו כששמאות איש
ויצאו מקעילה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול
הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת׃ וישב דוד
במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו
שאול כל הימים ולא נתנו אלהים בידו׃ וירא דוד כי
יצא שאול לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה׃
ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק
את ידו באלהים׃ ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך
ידשאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה

69

לך למשנה ונם שאול אבי ידעכן׃ ויכרתו שניהם
ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך
לביתו׃ ויעלו זפים אל שאול הגבעתה
לאמר הלא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה
בגבעת החכילה אשר ממין הישימון׃ ועתה לכל
אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך׃
ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי
חמלתם עלי׃ לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את
מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי
ערום יערים הוא׃ וראו ודעו מכל המחבאים אשר
יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם
והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה׃
ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר

מעון בערבה אל ימין הישימון׃ וילך שאול ואנשיו
לבקש וינדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון
וישמע שאול וירדף אחר דוד מדבר מעון׃ וילך
שאול מעבר ההר מזה ודוד ואנשיו מעבר ההר מזה
ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו
עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם׃ ומלאך בא אל
שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על
הארץ׃ וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת
פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות׃
ויעל דוד משם וישב במעדות עין גדי׃ ויהי כאשר
שב שאול מאחרי פלשתים וינידולו ואמר הנה דוד
במדבר עין גדי׃ ויקח שאול שלשת
אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את

דוד ואנשיו על פני צורי היעלים ויבא אל גדרות
הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך
את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים ויאמרו
אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה
אנכי נתן את איביך בידך ועשית לו כאשר יטב
בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול
בלט ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת
את כנף אשר לשאול ויאמר לאנשיו חלילה לי
מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח
יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא וישסע דוד
את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול
קם מהמערה וילך בדרך ויקם דוד
אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול

לֵאמֹר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַיִּבַּט שָׁאוּל אַחֲרָיו וַיָּקָם דָּוִד
אַפַּיִם אָרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ וַיֹּאמֶר חָדָר
לְשָׁאוּל לָמָּה תִשְׁמַע אֶת דִּבְרֵי אָדָם לֵאמֹר הִנֵּה
דָּוִד מְבַקֵּשׁ רָעָתֶךָ׃ הִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ אֵת
אֲשֶׁר נְתָנְךָ יְהוָה הַיּוֹם בְּיָדִי בַּמְּעָרָה וַאֲמֹר לַהֲרָגֶךָ
וַתָּחָס עָלֶיךָ וָאֹמַר לֹא אֶשְׁלַח יָדִי בַּאדֹנִי כִּי מְשִׁיחַ
יְהוָה הוּא׃ וְאָבִי רְאֵה גַם רְאֵה אֶת כְּנַף מְעִילֶךָ
בְּיָדִי כִּי בְּכָרְתִי אֶת כְּנַף מְעִילְךָ וְלֹא הְרַגְתִּיךָ דַּע
וּרְאֵה כִּי אֵין בְּיָדִי רָעָה וָפֶשַׁע וְלֹא חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה
צֹדֶה אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וְנָקָמַנִי יְהוָה מִמֶּךָּ וְיָדִי לֹא תִהְיֶה בָּךְ׃ כַּאֲשֶׁר יֹאמַר
מְשַׁל הַקַּדְמֹנִי מֵרְשָׁעִים יֵצֵא רֶשַׁע וְיָדִי לֹא תִהְיֶה
בָּךְ׃ אַחֲרֵי מִי יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מִי אַתָּה

רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד׳ והיה יהוה
לדין ושפט בינו ובינך וירא וירב את ריבי וישפטני
מידך׳ ויהי כבלות דוד לדבר את הדברים
האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד
וישא שאול קלו ויבך ויאמר אל דוד צדיק אתה
ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה׳
ואת הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה אל
אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני׳ וכי ימצא איש
את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה
תחת היום הזה אשר עשיתה לי׳ ועתה הנה ידעתי
כי מלך תמלך וקמה בידך ממלכת ישראל׳ ועתה
השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי
ואם תשמיד את שמי מבית אבי׳ וישבע דוד

לְשָׁאוּל וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל אֶל בֵּיתוֹ וְדָוִד וְאַנְשָׁיו עָלוּ עַל
הַמְּעוּדָה׃ וַיָּמָת שְׁמוּאֵל וַיִּקָּבְצוּ כָל
יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ לוֹ וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּבֵיתוֹ בָּרָמָה וַיָּקָם דָּוִד
וַיֵּרֶד אֶל מִדְבַּר פָּארָן׃ וְאִישׁ בְּמָעוֹן ו
וּמַעֲשֵׂהוּ בַּכַּרְמֶל וְהָאִישׁ גָּדוֹל מְאֹד וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וְאֶלֶף עִזִּים וַיְהִי בְּגָזֵז אֶת צֹאנוֹ בַּכַּרְמֶל׃ וְשֵׁם
הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אֲבִיגַיִל וְהָאִשָּׁה טוֹבַת שֵׂכֶל
וִיפַת תֹּאַר וְהָאִישׁ קָשֶׁה וְרַע מַעַלְלִים וְהוּא כָלְבִּי׃
וַיִּשְׁמַע דָּוִד בַּמִּדְבָּר כִּי גֹזֵז נָבָל אֶת צֹאנוֹ׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד
עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר דָּוִד לַנְּעָרִים עֲלוּ כַרְמֶלָה וּבָאתֶם אֶל נְעָרִים
נָבָל וְשַׁאֲלְתֶּם לוֹ בִּשְׁמִי לְשָׁלוֹם׃ וְאָמַרְתֶּם כֹּה לְחַי
וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ שָׁלוֹם׃ וְעַתָּה
שָׁמַעְתִּי כִּי גֹזְזִים לְךָ עַתָּה הָרֹעִים אֲשֶׁר הָיוּ עִמָּנוּ

לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם
בכרמל׃ שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים
חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את אשר
תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד׃ ויבאו נערי דוד
וידברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינוחו׃
ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום
רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו׃ ולקחתי
את לחמי ואת מימי ואת טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים
אשר לא ידעתי אי מזה המה׃ ויהפכו נערי דוד לדרכם
וישבו ויבאו וינדו לו ככל הדברים האלה׃ ויאמר דוד
לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו
ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע ׃
מאות איש ומאתים ישבו על הכלים׃ ולאביגיל אשת

אשר טבחתי

נבל הנער אחד מהנערים ויאמר הנה שלח דוד
מלאכים מהמדבר לברך את אדנינו ויעט בהם׃
והאנשים טובים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו
מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה׃ חומה
היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים
הצאן׃ ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה
אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו׃
ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יין
וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים
ומאתים דבלים ותשם על החמרים׃ ותאמר לנעריה
עברו לפני הנני אחריכם באה ולאישה נבל לא הגידה׃
והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה
דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם׃ ודוד

אמר אל לשקר שמרתי את כל אשר לזה כמדני
ואנפקד כל אשר לו מאומה וישכל רעה תחג
טובה יכה יעשה אל הים לאבי דוד וכה יסיף אם
אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתין בקיר׃
ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור
ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארצה ותפל על
רגליו ותאמר בי אני אדני העון ותדבר נא אמתך
באזניך ושמע את דברי אמתך׃ אל נא ישים אדני
את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן
הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי
את נערי אדני אשר שלחת׃ ועתה אדני חי יהוה וחי
נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך
לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים על אדני

רָעָה׃ וְעַתָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵבִיא שִׁפְחָתְךָ
לַאדֹנִי וְנִתְּנָה לַנְּעָרִים הַמִּתְהַלְּכִים בְּרַגְלֵי אֲדֹנִי׃ שָׂא
נָא לְפֶשַׁע אֲמָתֶךָ כִּי עָשֹׂה יַעֲשֶׂה יְהוָה לַאדֹנִי בַּיִת
נֶאֱמָן כִּי מִלְחֲמוֹת יְהוָה אֲדֹנִי נִלָּחָם וְרָעָה לֹא תִמָּצֵא
בְךָ מִימֶיךָ׃ וַיָּקָם אָדָם לְרָדְפְךָ וְלִבְקֹשׁ אֶת נַפְשֶׁךָ
וְהָיְתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֵת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְאֶת נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ יְקַלְּעֶנָּה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע׃
וְהָיָה כְּהֵיטִיב יְהוָה לַאדֹנִי כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶת
הַטּוֹבָה עָלֶיךָ וְצִוָּךְ לְנָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל׃ וְלֹא תִהְיֶה
זֹאת לְךָ לְפוּכָה וְלִמְכְשׁוֹל לֵב לַאדֹנִי וְלִשְׁפֹךְ דָּם
חִנָּם וְלְהוֹשִׁיעַ אֲדֹנִי לוֹ וְהֵיטִיב יְהוָה לַאדֹנִי וְזָכַרְתָּ
אֶת אֲמָתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲבִיגַיִל
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלָחֵךְ הַיּוֹם הַזֶּה

לקראתי׃ וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני
היום הזה מבוא בדמים והשיע ידי לי׃ ואולם חי
יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך
כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם נותר לנבל
עד אור הבקר משתין בקיר׃ ויקח דוד מידה את
אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך
ראי שמעתי בקולך ואשא פניך׃ ותבא אביניל
אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך
ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא
הנידה דבר קטן ונדול עד אור הבקר׃ ויהי
בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו את
הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן׃
ויהי כעשרת הימים וינף יהוה את נבל וימת׃

וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מֵת נָבָל וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רָב
אֶת רִיב חֶרְפָּתִי מִיַּד נָבָל וְאֶת עַבְדּוֹ חָשַׂךְ מֵרָעָה
וְאֶת רָעַת נָבָל הֵשִׁיב יְהוָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד
וַיְדַבֵּר בַּאֲבִיגַיִל לָקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה: וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד
אֶל אֲבִיגַיִל הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שְׁלָחָנוּ
אֵלַיִךְ לָקַחְתֵּךְ לוֹ לְאִשָּׁה: וַתָּקָם וַתִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה
וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתְךָ לְשִׁפְחָה לְרָחֵץ רַגְלֵי
עַבְדֵי אֲדֹנִי: וַתְּמַהֵר וַתָּקָם וַתִּרְכַּב עַל הַחֲמוֹר
וְחָמֵשׁ נַעֲרֹתֶיהָ הַהֹלְכוֹת לְרַגְלָהּ וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מַלְאֲכֵי
דָוִד וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה: וְאֶת אֲחִינֹעַם מִיִּזְרְעֶאל
וַתִּהְיֶינָה גַּם שְׁתֵּיהֶן לוֹ לְנָשִׁים: וְשָׁאוּל נָתַן אֶת מִיכַל
בִּתּוֹ אֵשֶׁת דָּוִד לְפַלְטִי בֶן לַיִשׁ אֲשֶׁר מִנַּלִּים:
וַיָּבֹאוּ הַזִּפִים אֶל שָׁאוּל הַנִּבְעָתָה לֵאמֹר

הֲלֹא

הלאה ודוד ומתתר במדבר עין גדי׃ ויהי כשוב שאול מאחרי
פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי׃ ויקח שאול שלשת אלפים
איש בחורי ישראל ללכת לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי העזים׃ ויבא
שם אל הגדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול לרגל את מעיו ודוד
ואנשיו בירכתי המערה׃ ויקמו אנשי דוד ויאמרו אליו הנה היום אשר אמר
יהוה אליך הנה אנכי נתן את אויבך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך
ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט׃ ויהי אחרי כן ויך לב דוד
אותו על אשר כרת את כנף שאול׃ ויאמר אל אנשיו חלילה לי מיהוה אם
אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא׃
ויפצח דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מן המערה
וילך בדרך׃ ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר
אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו׃ ויאמר דוד
אל שאול למה תשמע אזני אדם האמרים הנה דוד מבקש רעתך׃ הנה עיניך
ראות היום אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך
ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא׃ ואבי ראה גם ראה את כנף
מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע והראה כי אין ברעה
ובפשע ידי ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה׃ ישפט יהוה ביני
ובינך ונקמני יהוה ממך ויד שלי לא תהיה בך׃ כאשר יאמר משל הקדמני
רשעה תצא מרשעים ויד שלי לא תהיה בך׃ אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי
מי אתה רודף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד׃ והיה יהוה לדין ושפט ביני
ובינך וירא וירב את ריבי ויפלני מידך׃ ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים
האלה אל שאול ויאמר שאול הקולך זה בני דוד וישא שאול את קולו ויבך׃

קבוצתי
ך

ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר
והעם שכבים סביבתו׃ ויאמר אבישי אל דוד סגר
אלהים היום את איביך בידך ועתה אכנו נא בחנית
ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו׃ ויאמר דוד אל אבישי
אל תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה׃
ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה ינפנו או
יומו יבא ומת או במלחמה ירד ונספה׃ חלילה לי
מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קחנא את
החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו׃
ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי
שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי
כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם׃ ויעבר
דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום

מראשתיו
ק
סביבתיו
ו

בֵּינֵיהֶם׃ וַיִּקְרָא דָוִד אֶל הָעָם וְאֶל אַבְנֵר בֶּן נֵר לֵאמֹר
הֲלֹא אַתָּה עֲנֵה אַבְנֵר וַיַּעַן אַבְנֵר וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה קָרָאתָ
אֶל הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אַבְנֵר הֲלֹא אִישׁ אַתָּה
וּמִי כָמוֹךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה לֹא שָׁמַרְתָּ אֶל אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ
כִּי בָא אֶחָד הָעָם לְהַשְׁחִית אֶת הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ׃ לֹא
טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חַי יְהוָה כִּי בְנֵי מָוֶת
אַתֶּם אֲשֶׁר לֹא שְׁמַרְתֶּם עַל אֲדֹנֵיכֶם עַל מְשִׁיחַ יְהוָה
וְעַתָּה רְאֵה אַי חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְאֵת צְפַחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר
מְרַאשֹׁתָו׃ וַיַּכֵּר שָׁאוּל אֶת קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הֲקוֹלְךָ
זֶה בְנִי דָוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לָמָּה
זֶּה אֲדֹנִי רֹדֵף אַחֲרֵי עַבְדּוֹ כִּי מֶה עָשִׂיתִי וּמֶה בְּיָדִי רָעָה׃
וְעַתָּה יִשְׁמַע נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי עַבְדּוֹ אִם יְהוָה
הֱסִיתְךָ בִּי יָרַח מִנְחָה וְאִם בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם

מראשתיו
ך

לִפְנֵי יְהוָה כִּי נָרְשׁוּנִי הַיּוֹם מֵהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת יְהוָה
לֵאמֹר לֵךְ עֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ וְעַתָּה אַל יִפֹּל דָּמִי
אַרְצָה מִנֶּגֶד פְּנֵי יְהוָה כִּי יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ
אֶת פַּרְעֹשׁ אַחַר כַּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקֹּרֵא בֶּהָרִים׃ וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל חָטָאתִי שׁוּבָה בְנִי דָוִד כִּי לֹא אָרַע לְךָ עוֹד
תַּחַת אֲשֶׁר יָקְרָה נַפְשִׁי בְעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה הסכלתי
וְאֶשְׁגֶּה הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲנִית הַמֶּלֶךְ
וְיַעֲבֹר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְיִקָּחֶהָ׃ וַיהוָה יָשִׁיב לָאִישׁ אֵת
צִדְקָתוֹ וְאֶת אֱמוּנָתוֹ אֲשֶׁר נְתָנְךָ יְהוָה הַיּוֹם בְּיָד
וְלֹא אָבִיתִי לִשְׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ יְהוָה׃ וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר
גָּדְלָה נַפְשְׁךָ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינָי כֵּן תִּגְדַּל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי
יְהוָה וְיַצִּלֵנִי מִכָּל צָרָה׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
אֶל דָּוִד בָּרוּךְ אַתָּה בְנִי דָוִד גַּם עָשֹׂה תַּעֲשֶׂה וְגַם

יכלתו כל וילך דוד לדרכו ושאול שב למקומו׃
ויאמר דוד אל דבו עתה אספה יום אחד
ביד שאול אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ
פלשתים ונואש משני שאול לבקשני עוד בכל גבול
ישראל ומלטתי מידו׃ ויקם דוד ויעבר הוא ושש
מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך
וישכן דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו
דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלית ויגד לשאול כי ברח דוד נת ולא
יוסף עוד לבקשו׃ ויאמר דוד אל אכיש
אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי
השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה
עמך׃ ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה

ציקלג למלכי יהודה עד היום הזה׃ ויהי
מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים
ימים וארבעה חדשים׃ ויעל דוד ואנשיו ויפשטו
אל הנשורי והגרזי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ
אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים׃ והכה
דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן
ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש׃
ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על
נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני׃ ואיש
ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר פן ינידו עלינו
לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר
ישב בשדה פלשתים׃ ויאמן אכיש בדוד לאמר
הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם׃

ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את
מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל
דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך׃
ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את
אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר
לראשי אשימך כל הימים׃ ושמואל
מת ויספדו לו כל ישראל ויקברהו ברמה ובעירו
ושאול הסיר האבות ואת הידענים מהארץ׃
ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם
ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע׃ וירא
שאול את מחנה פלשתים ויירא ויחרד לבו מאד׃
וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות
גם באורים גם בנביאים׃ ויאמר שאול לעבדיו

בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה
ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור׳
ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא
ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסמי
נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך ותאמר
האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול
אשר הכרית את האבות ואת הידעוני מן הארץ ולמה
אתה מתנקש בנפשי להמיתני ישבעה לה שאול
ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה ותאמר
האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי
ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר
האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול
ויאמר לה המלך אל תראי כי מה ראית ותאמר

האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ׳
ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא
עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים
ארצה וישתחו׳ ויאמר שמואל אל
שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול
צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי
ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה
לך להודיעני מה אעשה׳ ויאמר שמואל ולמה
תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי עריך ויעש יהוה
לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה
מידך ויתנה לרעך לדוד׳ כאשר לא שמעת בקול
יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה
עשה לך יהוה היום הזה׳ ויתן יהוה גם את ישראל

עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את
מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים׃ וימהר שאול
ויפל מלא קומתו ארצה ויירא מאד מדברי
שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום
וכל הלילה׃ ותבא האשה אל שאול ותרא כי נבהל
מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך
ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת
אלי׃ ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשימה
לפניך פת לחם ואכל ויהי בך כח כי תלך בדרך׃
וימאן ויאמר לא אכל ויפר צובו עבדיו וגם האשה
וישמע לקולם ויקם מהארץ וישב אל המטה׃
ולאשה ענל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח
קמח ותלוש ותפהו מצתי ותגש לפני שאול ולפני

חעי
הספר

עִבְרִיו וַיֹּאכְלוּ וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא׃
וַיִּקַּבְּצוּ פְלִשְׁתִּים אֶת כָּל מַחֲנֵיהֶם אֲפֵקָה
וְיִשְׂרָאֵל חֹנִים בָּעַיִן אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֶאל׃ וְסְרְנֵי פְלִשְׁתִּים
עֹבְרִים לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו עֹבְרִים בָּאַחֲרֹנָה
עִם אָכִישׁ׃ וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים
מַה הָעִבְרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים
הֲלוֹא זֶה דָּוִד עֶבֶד שָׁאוּל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה
אִתִּי זֶה יָמִים אוֹ זֶה שָׁנִים וְלֹא מָצָאתִי בּוֹ מְאוּמָה
מִיּוֹם נָפְלוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּקְצְפוּ
עָלָיו שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים הָשֵׁב
אֶת הָאִישׁ וְיָשֹׁב אֶל מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתָּ שָׁם
וְלֹא יֵרֵד עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ לְשָׂטָן בַּמִּלְחָמָה
וּבַמֶּה יִתְרָצֶה זֶה אֶל אֲדֹנָיו הֲלֹא בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים

ההם׃ הלא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר
הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו׃ ויקרא אכיש אל
דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני
צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה
מיום בואך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא
טוב אתה׃ ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע
בעיני סרני פלשתים׃ ויאמר דוד אל אכיש כי מה
עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך
עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך׃
ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני
כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה
עמנו במלחמה׃ ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך
אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו׃

וישכם דוד הוא ואנשיו וילכת בבכר לשוב אל
ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל׃
ויהי כבא דוד ואנשיו עקלגבים ביום השלישי
ועמלקי פשטו אל נגב ואל עקלג ויכו את עקלג
וישרפו אתה באש׃ וישבו את הנשים אשר בה
מקטן ועד גדול לא המיתו אש וינהגו וילכו לדרכם׃
ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ׀
ונשיהם ובניהם ובנתיהם נשבו׃ וישא דוד והעם
אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח
לבכות׃ ושתי נשי דוד נשבו אחינעם היזרעאלית
ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ ותצר לדוד מאד כי
אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על
בניו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו׃ ויאמר

דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הנישה נא לי האפד
ויגש אביתר את האפוד אל דוד׃ וישאל דוד כיהוה
לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשיגנו ויאמר לו
רדף כי השג תשיג והצל תציל׃ וילך דוד הוא ושש
מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים
עמדו׃ וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו
מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור׃
וימצאו אישמצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו
לו לחם ויאכל וישקהו מים׃ ויתנו לו פלח דבלה ושני
צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא
שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות׃ ויאמר לו
דוד למי אתה ואימזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי
עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה׃

אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל
נגב כלב ואת ערקלנ שרפנו באש׃ ואמר אליו דוד
התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים
אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל
הגדוד הזה׃ וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ
אכלים ושתים וחגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו
מארץ פלשתים ומארץ יהודה׃ ויכם דוד מהנשף
ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם
ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים
וינסו׃ ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי
נשיו הציל דוד׃ ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול
ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם
הכל השיב דוד׃ ויקח דוד את כל הצאן והבקר נהגו

לִפְנֵי הַמַּקֵּנָה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שָׁלַל דָּוִד וַיָּבֹא דָּוִד
אֶל מֵאתַיִם הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּנְרוּ מֵלֶכֶת אַחֲרֵי דָּוִד
וַיֹּשִׁבֵם בְּנַחַל הַבְּשׂוֹר וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת דָּוִד וְלִקְרַאת
הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּגַּשׁ דָּוִד אֶת הָעָם וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם׃
וַיַּעַן כָּל אִישׁ רָע וּבְלִיַּעַל מֵהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ עִם
דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן אֲשֶׁר לֹא הָלְכוּ עִמָּנוּ לֹא נִתֵּן לָהֶם
מֵהַשָּׁלָל אֲשֶׁר הִצַּלְנוּ כִּי אִם אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת
בָּנָיו וּבְנֹתָן וְיִלְכוּ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא
תַעֲשׂוּן כֵּן אַחַי אֶת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמֹר אֹתָנוּ
וַיִּתֵּן אֶת הַגְּדוּד הַבָּא עָלֵינוּ בְּיָדֵנוּ׃ וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם
לַדָּבָר הַזֶּה כִּי כְּחֵלֶק הַיֹּרֵד בַּמִּלְחָמָה וּכְחֵלֶק הַיֹּשֵׁב
עַל הַכֵּלִים יַחְדָּו יַחֲלֹקוּ׃ וַיְהִי מִן הַיּוֹם הַהוּא וָמַעְלָה
וַיְשִׂמֵהוּ לְחֹק וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

ויבא דוד אל עקלן וישלח מהשלל לזקני יהודה
לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה
לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב
ולאשר ביתר ולאשר בערער ולאשר בשפמות
ולאשר באשתמע ולאשר ברכל ולאשר
בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני ולאשר
בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך
ולאשר בחברון ולכל המקומות אשר התהלך שם
דוד הוא ואנשיו ופלשתים נלחמים
בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו
חללים בהר הנלבע ויד בקו פלשתים את שאול
ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב
ואת מלכי שוע בני שאול ותכבד המלחמה

ל שאול וימצאהו המרים אנשים בקשת ויחל
מאד מהמורים׃ ויאמר שאול לנשא כליו שלף ז
חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה ודקרוני
והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח
שאול את החרב ויפל עליה׃ וירא נשא כליו כי מת
שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו׃ וימת שאול
ושלשת בניו ונשא כליו וגם כל אנשיו ביום ההוא
יחדו׃ וירא אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר
בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו
ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן׃
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את ח
החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים
בהר הגלבע׃ וימדתו את ראשו ויפשטו את כליו

T. AKADEMIA

וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם
ואת העם וישימו את כליו בית עשתרות ואת
נויתו תקעו בחומת בית שן וישמעו אליו ישב
יבש נלעד את אשר עשו פלשתים לשאול ויקומו
כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את נויית שאול
ואת נויית בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו
אתם שם ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשל
ביבשה ויצומו שבעת ימים׃ ויהי
אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק
וישב דוד בצקלג ימים שנים ויהי ביום השלישי והנה
איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויהי כבאו אל דוד ויפל ארצה
וישתחו ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו

מִמַּחֲנֵה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד מַה הָיָה
הַדָּבָר הַגֶּד נָא לִי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר נָס הָעָם מִן הַמִּלְחָמָה
וְגַם הַרְבֵּה נָפַל מִן הָעָם וַיָּמֻתוּ וְגַם שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ
מֵתוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי
מֵת שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיֹּאמֶר הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרֹא
נִקְרֵיתִי בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ וְהִנֵּה שָׁאוּל נִשָּׁעָן עַל חֲנִיתוֹ
וְהִנֵּה הָרֶכֶב וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הִדְבִּיקָהוּ וַיִּפֶן אַחֲרָיו
וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וָאֹמַר הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר לִי מִי אָתָּה
וָאֹמַר אֵלָיו עֲמָלֵקִי אָנֹכִי וַיֹּאמֶר אֵלַי עָמְדָה נָּא עָלַי
וּמְתָתֵנִי כִּי אֲחָזַנִי הַשָּׁבֶץ כִּי כָל עוֹד נַפְשִׁי בִּי וָאַעֲמָד
עָלָיו וָאֲמִתֵּהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִחְיֶה אַחֲרֵי נָפְלוֹ
וָאֶקַּח הַנֵּזֶר אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ וְהָאֶצְעָדָה אֲשֶׁר עַל זְרֹעוֹ
וָאָבִיאֵם אֶל אֲדֹנִי הֵנָּה וַיַּחֲזֵק דָּוִד בְּבִגְדָיו וַיִּקְרָעֵם

101

וגם כל האנשים אשר אתו׳ ויספדו ויבכו ויצמו עד
הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל
בית ישראל כי נפלו בחרב׳ ויאמר דוד אל הנער המגיד
לו אימזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי׳
ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת
את משיח יהוה׳ ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר
גש פגע בו ויכהו וימת׳ ויאמר אליו דוד דמך על
ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את משיח
יהוה׳ ויקנן דוד את הקינה הזאת
על שאול ועל יהונתן בנו׳ ויאמר ללמד בני יהודה
קשת הנה כתובה על ספר הישר׳ הצבי ישראל
על במותיך חלל איך נפלו גבורים׳ אל תגידו בגת
אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות

פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים הר בגלבע
אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל
מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן מדם חללים
מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב
שאול לא תשוב ריקם שאול ויהונתן הנאהבים
והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו
מארית גברו בנות ישראל את שאול בכינה
המלבשכם שני עם ערנים המעלה עדי זהב על
לבושכן איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן
על במתיך חלל ער לי עליך אחי יהונתן נעמת לי
מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים איך נפלו
גבורים ויאבדו כלי מלחמה ויה אחרי
כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי

יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה
אעלה ויאמר חברונה ויעל שמה דוד וגם שתי נשיו
אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי
ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו
בערי חברון ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את
דוד למלך על בית יהודה וינדו לדוד לאמר אנשי
יביש גלעד אשר קברו את שאול וישלח דוד מלאכים
אל אנשי יביש גלעד ויאמר אלהם ברכים אתם
ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם
שאול ותקברו אתו ועתה יעש יהוה עמכם חסד
ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר
עשיתם הדבר הזה ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני
חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית

יהוה למלך עליהם׃ ואבנר בן
שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן
שאול ויעברהו מחנים׃ וימלכהו אל הנלעד ואל
האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל
ישראל כלה׃ בן ארבעים שנה איש בשת
בן שאול במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך
בית יהודה היו אחרי דוד׃ ויהי מספר הימים אשר
היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים
וששה חדשים׃ ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת
בן שאול ממחנים נבעונה׃ ויואב בן צרויה ועבדי
דוד יצאו ויפגשום על ברכת נבעון יחדו וישבו
אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה׃ ויאמר
אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו

ויאמר יואב יקמו׳ ויקמו ויעברו׳ במספר שנים עשר
לבנימן ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי
דוד׳ ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו
ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר
בגבעון׳ ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא
וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד׳ ויהיו
שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשה אל
ועשאל קל ברגליו כאחד הצביים אשר בשדה
וירדף עשה אל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על
הימין ועל השמאול מאחרי אבנר׳ ויפן אבנר אחריו
ויאמר האתה זה עשה אל ויאמר אנכי׳ ויאמר לו
אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך
אחד מהנערים וקחלך את חלצתו ולא אבה

עשאל לסור מאחריו׳ ויסף עוד אבנר לאמר אל
עשה אל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך
אשא פני אל יואב אחיך׳ וימאן לסור ויכהו אבנר
באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו
ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר
נפל שם עשה אל וימת ויעמדו׳ וירדפו יואב
ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד
גבעת אמה אשר על פני ניח דרך מדבר גבעון
ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת
ויעמדו על ראש גבעה אחת׳ ויקרא אבנר אל
יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלא ידעתה כי
מרה תהיה באחרונה עד מתי לא תאמר לעם
לשוב מאחרי אחיהם׳ ויאמר יואב חי האלהים

כי לו לא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש
מאחרי אחיו ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם
ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם
ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו
את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים ויואב
שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי
דוד תשעה עשר איש ועשה אל ועבדי דוד הכו
מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש
מתו וישאו את עשה אל ויקברהו בקבר אביו
אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר
להם בחברון ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול
ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים
וילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם

ויולדו
ק

היזרעלית׃ ומשנהו כלאב לאביגיל אשת נבל
הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי
מלך גשור׃ והרביעי אדניה בן חגית והחמישי
שפטיה בן אביטל׃ והששי יתרעם לעגלה
אשת דוד אלה יולדו לדוד בחברון׃
ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין
בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול׃ ולשאול
פילגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר
מדוע באת אל פילגש אבי׃ ויחר לאבנר מאד על
דברי אישבשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר
ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביך
אל אחיו ואל מרעהו ולא המצתיך ביד דוד ותפקד
עלי עון האשה היום הזה׃ כה יעשה אלהים לאבנר

וכה יוסף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן
אעשה לו׃ להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים
את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד
באר שבע׃ ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר
מיראתו את׃ וישלח אבנר מלאכים אל דוד
תחתו לאמר למי הארץ לאמר כרתה בריתך אתי
והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל׃
ואמר טוב אני אכרת אתך בריתי אך דבר
אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את
פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך
לראות את פני׃ וישלח דוד מלאכים
אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי
את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים׃

וישלח איש בשת ויקחהו מעם איש מעם פלטיאל
בן לוש וילך אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד
בחורים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב ויבר אבנר
היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשום
הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם ועתה עשו
כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דויד עבדי הושיע
את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם
וידבר גם אבנר באזני בנימן וילך גם אבנר
לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני
ישראל ובעיני כל בית בנימן ויבא אבנר אל דוד חברונה
ואתו עשרים אנשים ויעש דויד לאבנר ולאנשים
אשר אתו משתה
ויאמר אבנר אל
דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את

בַּל יִשְׂרָאֵל וַיִּכְרְתוּ אִתּוֹ בְּרִית וּמָלַכְתָּ בְּכֹל אֲשֶׁר
תְּאוָה נַפְשֶׁךָ וְיִשְׁלַח דָּוִד אֶת אַבְנֵר וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם׃
וְהִנֵּה עַבְדֵי דָוִד וְיוֹאָב בָּאוּ מֵהַגְּדוּד וְשָׁלָל רָב עִמָּם
הֵבִיאוּ וְאַבְנֵר אֵינֶנּוּ עִם דָּוִד בְּחֶבְרוֹן כִּי שִׁלְּחוֹ וַיֵּלֶךְ
בְּשָׁלוֹם׃ וְיוֹאָב וְכָל הַצָּבָא אֲשֶׁר אִתּוֹ בָּאוּ וַיַּגִּידוּ
לְיוֹאָב לֵאמֹר בָּא אַבְנֵר בֶּן נֵר אֶל הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁלְּחֵהוּ
וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם׃ וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ
הִנֵּה בָּא אַבְנֵר אֵלֶיךָ לָמָּה זֶּה שִׁלַּחְתּוֹ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ
יָדַעְתָּ אֶת אַבְנֵר בֶּן נֵר כִּי לְפִתְּךָ בָּא וְלָדַעַת אֶת
מוֹצָאֲךָ וְאֶת מוֹבָאֶךָ וְלָדַעַת אֶת כָּל אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃
וַיֵּצֵא יוֹאָב מֵעִם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֲרֵי אַבְנֵר
וַיְשִׁבוּ אֹתוֹ מִבּוֹר הַסִּרָה וְדָוִד לֹא יָדָע׃ וַיָּשָׁב אַבְנֵר
חֶבְרוֹן וַיַּטֵּהוּ יוֹאָב אֶל תּוֹךְ הַשַּׁעַר לְדַבֵּר אִתּוֹ בַּשֶּׁלִי

ויבהו שם החמש ומתבדם עשה אל אחיו וישמע
דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה
עד עולם מדמי אבנר בן נר׳ יחולו על ראש יואב
ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצורע
ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם׳ ויואכל ואבישי
אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל
אחיהם בגבעון במלחמה׳ ויאמר דוד
אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו
שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה׳
ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך
אל קבר אבנר ויבכו כל העם׳ ויקונן המלך
אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר׳ ידיך לא
אסרות ורגליך לא לנחשתים הנשו כנפל לפני בני

עוֹלָה נִפְלֶתֶת וַיִּסְפּוּ כָל הָעָם לִבְכּוֹת עָלָיו וַיִּבְאוּ כָל הָעָם
לְהַכְרוֹת אֶת דָּוִד לֶחֶם בְּעוֹד הַיּוֹם וַיִּשָּׁבַע דָּוִד לֵאמֹר
כֹּה יַעֲשֶׂה לִי אֱלֹהִים וְכֹה יֹסִיף כִּי אִם לִפְנֵי בֹא הַשֶּׁמֶשׁ
אֶטְעַם לֶחֶם אוֹ כָל מְאוּמָה׃ וְכָל הָעָם הִכִּירוּ וַיִּיטַב
בְּעֵינֵיהֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָל הָעָם טוֹב׃
וַיֵּדְעוּ כָל הָעָם וְכָל יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא כִּי לֹא הָיְתָה
מֵהַמֶּלֶךְ לְהָמִית אֶת אַבְנֵר בֶּן נֵר׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל עֲבָדָיו הֲלֹא תֵדְעוּ כִּי שַׂר וְנָדוֹל נָפַל
הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנֹכִי הַיּוֹם רַךְ וּמָשׁוּחַ מֶלֶךְ
וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי יִשַּׁלֵּם יְהוָה
לְעֹשֵׂה הָרָעָה כְּרָעָתוֹ׃ וַיִּשְׁמַע בֶּן שָׁאוּל
כִּי מֵת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן וַיִּרְפּוּ יָדָיו וְכָל יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ׃
וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים שָׂרֵי גְדוּדִים הָיוּ לְבֶן שָׁאוּל שֵׁם הָאֶחָד

בְּעָנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֵכָב בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי מִבְּנֵי בִנְיָמִן
כִּי גַם בְּאֵרוֹת תֵּחָשֵׁב עַל בִּנְיָמִן׃ וַיִּבְרְחוּ הַבְּאֵרֹתִים
נָתַימָה וַיִּהְיוּ שָׁם גָּרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְלִיהוֹנָתָן בֶּן
שָׁאוּל בֵּן נָכֶה רַגְלַיִם בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים הָיָה בְּבֹא שְׁמֻעַת
שָׁאוּל וְיהוֹנָתָן מִיזְרְעֶאל וַתִּשָּׂאֵהוּ אֹמַנְתּוֹ וַתָּנָס
וַיְהִי בְּחָפְזָהּ לָנוּס וַיִּפֹּל וַיִּפָּסַח וּשְׁמוֹ מְפִיבֹשֶׁת׃ וַיֵּלְכוּ
בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי רֵכָב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כְּחֹם הַיּוֹם אֶל
בֵּית אִישׁ בֹּשֶׁת וְהוּא שֹׁכֵב אֶת מִשְׁכַּב הַצָּהֳרָיִם׃
וְהִנֵּה בָּאוּ עַד תּוֹךְ הַבַּיִת לֹקְחֵי חִטִּים וַיַּכֵּהוּ אֶל הַחֹמֶשׁ
וְרֵכָב וּבַעֲנָה אֲחִיו נִמְלָטוּ׃ וַיָּבֹאוּ אֶל הַבַּיִת וְהוּא שֹׁכֵב
עַל מִטָּתוֹ בַּחֲדַר מִשְׁכָּבוֹ וַיַּכֻּהוּ וַיְמִיתֻהוּ וַיָּסִירוּ אֶת
רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה כָּל הַלָּיְלָה׃
וַיָּבִיאוּ אֶת רֹאשׁ אִישׁ בֹּשֶׁת אֶל דָּוִד חֶבְרוֹן וַיֹּאמְרוּ

אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך
אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לארני המלך נקמות
היום הזה משאול ומזרעו׃ ויען דוד את רכב ואת
בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה
אשר פדה את נפשי מכל צרה׃ כי המגיד לי לאמר
הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו
ואהרגה בצקלג אשר לתתי לו בשורה׃ אף כי
אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בביתו על
משכבו ועתה הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי
אתכם מן הארץ׃ ויצו דוד את הנערים ויהרגום
ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה
בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר
אבנר בחברון׃ ויבאו כל שבטי ישראל

אֶל דָּוִד חֶבְרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר הִנֵּנוּ עַצְמְךָ וּבְשָׂרְךָ
אֲנָחְנוּ גַּם אֶתְמוֹל גַּם שִׁלְשֹׁם בִּהְיוֹת שָׁאוּל מֶלֶךְ
עָלֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ הַמּוֹצִיא וְהַמֵּבִיא אֶת יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְךָ אַתָּה תִרְעֶה אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל
וְאַתָּה תִּהְיֶה לְנָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ כָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה וַיִּכְרֹת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית
בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל
בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ וְאַרְבָּעִים
שָׁנָה מָלַךְ בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ עַל יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וְשִׁשָּׁה
חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה עַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם
אֶל הַיְבוּסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא תָבוֹא
הֵנָּה כִּי אִם הֲסִירְךָ הַעִוְרִים וְהַפִּסְחִים לֵאמֹר לֹא

יבוא דוד הנה וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר
דוד ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבוס ויגע בצנור
ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן
יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית וישב דוד
במצודה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא
וביתה וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות
עמו
ישלח חירם מלך צר מלאכים
אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר
ויבנו בית לדוד וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על
ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל
ויקח דוד עוד פילגשים ונשים מירושלם אחרי
באו מחברון וילדו עוד לדוד בנים ובנות ואלה
שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן

שמ' ב

וּשְׁלֹמֹה׃ וּבְחַר וְאֶלִישׁוּעַ וְנֶפֶג וְיָפִיעַ׃ וְאֶלִישָׁמָע
וְאֶלְיָדָע וְאֶלִיפָלֶט׃ וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים
כִּי מָשְׁחוּ אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָּל פְּלִשְׁתִּים
לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל הַמְּצוּדָה׃
וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּנָּטְשׁוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ וַיִּשְׁאַל דָּוִד
בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה אֶל פְּלִשְׁתִּים הֲתִתְּנֵם בְּיָדִי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דָּוִד עֲלֵה כִּי נָתֹן אֶתֵּן אֶת
הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ׃ וַיָּבֹא דָּוִד בְּבַעַל פְּרָצִים וַיַּכֵּם שָׁם
דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ יְהוָה אֶת אֹיְבַי לְפָנַי כְּפֶרֶץ מָיִם
עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים׃ וַיַּעַזְבוּ
שָׁם אֶת עַצַּבֵּיהֶם וַיִּשָּׂאֵם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו׃
וַיֹּסִפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת וַיִּנָּטְשׁוּ בְּעֵמֶק
רְפָאִים׃ וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה סֹבֵב

119

אל אחריהם וכאת להם ממול בכאים ׃ ויהי בשמעך
את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז
יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים ׃ ויעש דוד
כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד
באך נזר ׃ ויסף עוד דוד את כל בחור
בישראל שלשים אלף ׃ ויקם וילך דוד וכל העם
אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון
האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב
הכרבים עליו ׃ וירכבו את ארון האלהים אל עגלה
חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא
ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה ׃
וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים
ואחיו הלך לפני הארון ׃ ודוד וכל בית ישראל משחקים

לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים
וּבְתֻפִּים וּבְמְנַעֲנְעִים וּבִצְלְצָלִים׃ וַיָּבֹאוּ עַד גֹּרֶן
נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּה אֶל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּאֲחֹז בּוֹ כִּי
שָׁמְטוּ הַבָּקָר׃ וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּעֻזָּה וַיַּכֵּהוּ שָׁם
הָאֱלֹהִים עַל הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃
וַיִּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּה וַיִּקְרָא
לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרֶץ עֻזָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּרָא דָּוִד
אֶת יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן
יְהוָה׃ וְלֹא אָבָה דָוִד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת אֲרוֹן יְהוָה
עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד אֱדוֹם הַגִּתִּי׃ וַיֵּשֶׁב
אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדוֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת כָּל בֵּיתוֹ׃ וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ
דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת כָּל

אשרלו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל
את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד
בשמחה׃ ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה
צעדים ויזבח שור ומריא׃ ודוד מכרכר בכל עז
לפני יהוה ודוד חגר אפוד בד׃ ודוד וכל בית
ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול
שופר׃ והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד
מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ ויבאו
את ארון יהוה ויציגו אתו במקמו בתוך האהל
אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
ושלמים׃ ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים
ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃ ויחלק לכל

הָעָם לְכָל הַמָּזוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה לְאִישׁ
חַלַּת לֶחֶם אַחַת וְאֶשְׁפָּר אֶחָד וְאִשָּׁה אֶחָת וַיֵּלֶךְ
כָּל הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיָּשֶׁב דָּוִד לְבָרֵךְ אֶת בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא
מִיכַל בַּת שָׁאוּל לִקְרַאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מָה נִכְבַּד הַיּוֹם
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו
כְּהִגָּלוֹת נִגְלוֹת אַחַד הָרֵקִים וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל מִיכַל
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר בִּי מֵאָבִיךְ וּמִכָּל בֵּיתוֹ לְצַוֹּת
אֹתִי נָגִיד עַל עַם יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל וְשִׂחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה
וְנִקַּלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפָל בְּעֵינָי וְעִם הָאֲמָהוֹת
אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אִכָּבְדָה וּלְמִיכַל בַּת שָׁאוּל לֹא
הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ׃ וַיְהִי כְּיֵשֶׁב
הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיהוָה הֵנִיחַ לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל אֹיְבָיו׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה נָא אָנֹכִי

יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה׃
ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי
יהוה עמך׃ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר
יהוה אל נתן לאמר׃ לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה
אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי׃ כי לא ישבתי
בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד
היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן׃ בכל אשר
התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד
שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את
ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים׃ ועתה
כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני
לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי
על ישראל׃ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתי

אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם
הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ וְשַׂמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל
וּנְטַעְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא יֹסִיפוּ בְּנֵי
עוֹלָה לְעַנּוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר בָּרִא שׁוֹנָה׃ וּלְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר
צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהַנִּיחֹתִי לְךָ מִכָּל
אֹיְבֶיךָ וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי בַיִת יַעֲשֶׂה לְךָ יְהוָה׃ כִּי
יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת אֲבֹתֶיךָ וְהַקִּימֹתִי אֶת זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ וְהַכִּינֹתִי אֶת מַמְלַכְתּוֹ׃
הוּא יִבְנֶה בַּיִת לִשְׁמִי וְכֹנַנְתִּי אֶת כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד
עוֹלָם׃ אֲנִי אֶהְיֶה לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְבֵן אֲשֶׁר
בְּהַעֲוֹתוֹ וְהֹכַחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעִי בְּנֵי אָדָם׃
וְחַסְדִּי לֹא יָסוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הַסִּרוֹתִי מֵעַם שָׁאוּל
אֲשֶׁר הַסִּרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ׃ וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד

עוֹלָם לְפָנֶיךָ כְּכָאן יְהִי נָכוֹן עַד עוֹלָם׃ כְּכֹל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וּכְכֹל הַחָזָיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל דָּוִד׃
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר
מִי אָנֹכִי אֲדֹנָי יְהוִה וּמִי בֵיתִי כִּי הֲבִיאֹתָנִי עַד הֵלֹם׃
וַתְּקַטֹּן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה וַתְּדַבֵּר גַּם אֶל
בֵּית עַבְדְּךָ לְמֵרָחוֹק וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְהוִה׃
וּמַה יּוֹסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת
עַבְדְּךָ אֲדֹנָי יְהוִה׃ בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וּכְלִבְּךָ עָשִׂיתָ
אֶת כָּל הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת עַבְדֶּךָ׃ עַל כֵּן
גָּדַלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים כִּי אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ
בְּכֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בְאָזְנֵינוּ׃ וּמִי כְעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל
גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הָלְכוּ אֱלֹהִים לִפְרוֹת לוֹ לְעָם
וְלָשׂוּם לוֹ שֵׁם וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוֹלָה וְנוֹרָאוֹת

לארץ מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים
ואלהיו ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם
ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם
ועשה כאשר דברת׃ וינדל שמך עד עולם לאמר
יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד
יהיה נכון לפניך׃ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל
גליתה את אזן עבדך לאמר בית אבנה לך על כן
מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת׃
ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו
אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת׃ ועתה
הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך
כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך את בית

עַבְדֵךְ לְעוֹלָם׃ וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיַּךְ
דָּוִד אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת מֶתֶג הָאַמָּה
מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּךְ אֶת מוֹאָב וַיִּמְדְּדֵם בַּחֶבֶל הַשְׁכֵּב
אוֹתָם אַרְצָה וַיִּמְדֹּד שְׁנֵי חֲבָלִים לְהָמִית וּמְלֹא הַחֶבֶל
לְהַחֲיוֹת וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לְעַבְדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃ וַיַּךְ
דָּוִד אֶת הֲדַדְעֶזֶר בֶּן רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה בְּלֶכְתּוֹ לְהָשִׁיב
יָדוֹ בְּנָהַר פְּרָת׃ וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף וְשִׁבְעִמְאוֹת
פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיְעַקֵּר דָּוִד אֶת כָּל
הָרֶכֶב וַיּוֹתֶר מִמֶּנּוּ מֵאָה רָכֶב׃ וַתָּבֹא אֲרָם דַּמֶּשֶׂק
לְעֶזֶר לַהֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ דָּוִד בַּאֲרָם עֶשְׂרִים
וּשְׁנַיִם אֶלֶף אִישׁ׃ וַיָּשֶׂם דָּוִד נְצִבִים בַּאֲרָם דַּמֶּשֶׂק
וַתְּהִי אֲרָם לְדָוִד לְעַבְדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיּוֹשַׁע יְהוָה
אֶת דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃ וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שִׁלְטֵי הַזָּהָב

אשר היו אל עבדי הדר עזר ויביאם ירושלם ומבטח
ומברתי ערי הדר עזר לקח המלך דוד נחשת הרבה
מאד׳ וישמע תעי מלך חמת כי
הכה דוד את כל חיל הדר עזר׳ וישלח תעי את יורם
בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר
נלחם בהדר עזר ויכהו כי איש מלחמות תעי היה
הדר עזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׳
גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב
אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש׳ מארם וממואב
ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדר עזר
בן רחב מלך צובה׳ ויעש דוד שם בשבו מהכותו
את ארם בניא מלח שמונה עשר אלף׳ וישם
באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום

עבדים

עבדים לחר ויושע יהוה את דור בכל אשר הלך׃
וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט
וצדקה לכל עמו׃ ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט
בן אחילוד מזכיר׃ וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן
אביתר כהנים ושריה סופר׃ וכניהו בן יהוידע ׃
והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו׃
ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול
ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן׃ ולבית שאול עבד
ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו׃
האתה ציבא ויאמר עבדך׃ ויאמר המלך האפס
עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים
ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים׃
ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך

הִנֵּה הוּא בְּבֵית מָכִיר בֶּן עַמִּיאֵל מִלּוֹ דְבָר׃ וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקָּחֵהוּ מִבֵּית מָכִיר בֶּן עַמִּיאֵל מִלּוֹ דְבָר׃
וַיָּבֹא מְפִיבֹשֶׁת בֶּן יְהוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל אֶל דָּוִד וַיִּפֹּל עַל
פָּנָיו וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדֶּךָ׃
וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אַל תִּירָא כִּי עָשֹׂה אֶעֱשֶׂה עִמְּךָ חֶסֶד
בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן אָבִיךָ וְהֲשֵׁבֹתִי לְךָ אֶת כָּל שְׂדֵה שָׁאוּל
אָבִיךָ וְאַתָּה תֹּאכַל לֶחֶם עַל שֻׁלְחָנִי תָּמִיד׃ וַיִּשְׁתַּחוּ
וַיֹּאמֶר מָה עַבְדֶּךָ כִּי פָנִיתָ אֶל הַכֶּלֶב הַמֵּת אֲשֶׁר
כָּמוֹנִי׃ וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל צִיבָא נַעַר שָׁאוּל וַיֹּאמֶר
אֵלָיו כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְשָׁאוּל וּלְכָל בֵּיתוֹ נָתַתִּי לְבֶן אֲדֹנֶיךָ׃
וְעָבַדְתָּ לוֹ אַתָּה אַרְמָה אַתָּה וּבָנֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ וְהֵבֵאתָ
וְהָיָה לְבֶן אֲדֹנֶיךָ לֶחֶם וְאָכָלוֹ וּמְפִיבֹשֶׁת בֶּן אֲדֹנֶיךָ
יֹאכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל שֻׁלְחָנִי וּלְצִיבָא חֲמִשָּׁה עָשָׂר

בָּנִים וְעֶשְׂרִים עֲבָדִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל הַמֶּלֶךְ
כְּכֹל אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת עַבְדּוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה
עַבְדֶּךָ וּמְפִיבֹשֶׁת אָכַל עַל שֻׁלְחָנִי כְּאַחַד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃
וּלְמְפִיבֹשֶׁת בֵּן קָטֹן וּשְׁמוֹ מִיכָא וְכָל מוֹשַׁב בֵּית
צִיבָא עֲבָדִים לְמְפִיבֹשֶׁת׃ וּמְפִיבֹשֶׁת יָשַׁב בִּירוּשָׁלִַם
כִּי עַל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֹכֵל וְהוּא פִּסֵּחַ שְׁתֵּי
רַגְלָיו׃ וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ
בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חָנוּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶעֱשֶׂה
חֶסֶד עִם חָנוּן בֶּן נָחָשׁ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי חָסֶד
וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחֲמוֹ בְיַד עֲבָדָיו אֶל אָבִיו וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי
דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי עַמּוֹן אֶל חָנוּן
אֲדֹנֵיהֶם הֲמְכַבֵּד דָּוִד אֶת אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי שָׁלַח לְךָ
מְנַחֲמִים הֲלֹא בַעֲבוּר חֲקֹר אֶת הָעִיר וּלְרַגְּלָהּ וְלַהֲפְכָהּ

שלח דוד את עבדיו אליך ויקח חנון את עבדיו
וינהג את חיי זקנם ויכרת את מרויהם עד חצי ער
שתותיהם וישלחם וינרו לדוד וישלח לקראתם
כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו
בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם וירא ובני עמון כי
נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם
בית רחב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת
מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף
איש וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא
הגבורים ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער
וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה
וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור
ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם

וְאֵת יֶתֶר הָעָם נָתַן בְּיַד אֲבִישַׁי אָחִיו וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת
בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיֹּאמֶר אִם תֶּחֱזַק אֲרָם מִמֶּנִּי וְהָיִתָה לִי
לִישׁוּעָה וְאִם בְּנֵי עַמּוֹן יֶחֱזְקוּ מִמְּךָ וְהוֹשַׁעְתִּי לָהּ׃
לְךָ חֲזַק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיהוָה
יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו׃ וַיִּגַּשׁ יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ
לַמִּלְחָמָה בַּאֲרָם וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו׃ וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי נָסָה אֲרָם
וַיָּנֻסוּ מִפְּנֵי אֲבִישַׁי וַיָּבֹאוּ הָעִירָה וַיָּשָׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי
עַמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלִַם׃ וַיַּרְא אֲרָם כִּי נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֵּאָסְפוּ יָחַד׃ וְיִשְׂחָם הֲדַדְעֶזֶר וַיּוֹצֵא אֶת אֲרָם אֲשֶׁר
מֵעֵבֶר הַנָּהָר וַיָּבֹאוּ חֵילָם וְשוֹבָךְ שַׂר צְבָא הֲדַדְעֶזֶר
לִפְנֵיהֶם׃ וַיֻּגַּד לְדָוִד וַיֶּאֱסֹף אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר אֶת
הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא חֵלָאמָה וַיַּעַרְכוּ אֲרָם לִקְרַאת דָּוִד
וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ׃ וַיָּנָסוּ אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאֲרָם

שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שונך
שר צבאו הכה וימת שם׃ ויראו כל המלכים עבדי
הדר עזר כי ננפו לפני ישראל וישלמו את ישראל
ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון׃
ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים
וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל
וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד ישב בירושלם׃
ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו
ויתהלך על גגית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג
והאשה טובת מראה מאד׃ וישלח דוד וידרש לאשה
ויאמר הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה
החתי׃ וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה
והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה׃

וְתָהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֶּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הָרָה אָנֹכִי׃
וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֶת אוּרִיָּה הַחִתִּי
וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת אוּרִיָּה אֶל דָּוִד׃ וַיָּבֹא אוּרִיָּה אֵלָיו
וַיִּשְׁאַל דָּוִד לִשְׁלוֹם יוֹאָב וְלִשְׁלוֹם הָעָם וְלִשְׁלוֹם
הַמִּלְחָמָה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוּרִיָּה רֵד לְבֵיתְךָ וְרָחַץ רַגְלֶיךָ
וַיֵּצֵא אוּרִיָּה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מַשְׂאֵת
הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּשְׁכַּב אוּרִיָּה פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל עַבְדֵי
אֲדֹנָיו וְלֹא יָרַד אֶל בֵּיתוֹ׃ וַיַּגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא יָרַד
אוּרִיָּה אֶל בֵּיתוֹ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אוּרִיָּה הֲלֹא מִדֶּרֶךְ
אַתָּה בָּא מַדּוּעַ לֹא יָרַדְתָּ אֶל בֵּיתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אוּרִיָּה אֶל
דָּוִד הָאָרוֹן וְיִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה יֹשְׁבִים בַּסֻּכּוֹת וַאדֹנִי יוֹאָב
וְעַבְדֵי אֲדֹנִי עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֹנִים וַאֲנִי אָבוֹא אֶל בֵּיתִי
לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב עִם אִשְׁתִּי חַיֶּךָ וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם

אעשה את הרכר הזה ויאמר דוד אל אוריה שב
בזה נם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם
ביום ההוא וממחרת ויקראלו דוד ויאכל לפניו וישת
וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו
ואל ביתו לא ירד ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב
וישלח ביד אוריה ויכתב בספר לאמר הבו את
אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו
ונכה ומת ויהי כשמר יואב אל העיר ויתן את אוריה
אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם ויצאו אנשי
העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד
וימת נם אוריה החתי וישלח יואב וינד לדוד את
כל דברי המלחמה ויצו את המלאך לאמר כבלותך
את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך והיה אם

תעלה חמת הדרך ואמר לך מדוע ננשתכ אל
העיר להלחם הלא ידעתם את אשר יורו מעל
החומה ימיתכה את אבימלך בן ירבשת הלא אשה
השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ
למה ננשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה
החתי מת וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל
אשר שלחו יואב ויאמר המלאך אל דוד כי
נבלו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה
עליהם עד פתח השער וירו המורים אל עבדיך
מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך
אוריה החתי מת ויאמר דוד אל המלאך כה
תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי
כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר

והרסה וחזקהו׃ ותשמע אשת אוריה כי־מת אוריה
אישה ותספד על־בעלה׃ ויעבר האבל וישלח דוד
ויאספה אל־ביתו ותהי־לו לאשה ותלד לו בן וירע
הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה׃
וישלח יהוה את־נתן אל־דוד ויבא אליו
ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר
ואחד רש׃ לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד׃ ולרש
אין כל כי־אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה
ותגדל עמו ועם־בניו יחד ממפתו תאכל ומכסו תשתה
ובחיקו תשכב ותהי־לו כבת׃ ויבא הלך לאיש העשיר
ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לאורח הבא לו
ויקח את־כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא
אליו׃ ויחר־אף דוד באיש מאד ויאמר אל־נתן חי

יְהוָה כִּי בֶן מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹּאת׃ וְאֶת הַכֶּשֶׂה
יְשַׁלֵּם אַרְבָּעָתַיִם עֵקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
וְעַל אֲשֶׁר לֹא חָמָל׃ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָּוִד
אַתָּה הָאִישׁ כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי
מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי הִצַּלְתִּיךָ מִיַּד שָׁאוּל׃
וְאֶתְּנָה לְךָ אֶת בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחֵיקֶךָ
וְאֶתְּנָה לְךָ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה וְאִם מְעַט
וְאֹסִיפָה לְךָ כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה׃ מַדּוּעַ בָּזִיתָ אֶת דְּבַר יְהוָה
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָיו אֶת אוּרִיָּה הַחִתִּי הִכִּיתָ בַחֶרֶב
וְאֶת אִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ בְּחֶרֶב בְּנֵי
עַמּוֹן׃ וְעַתָּה לֹא תָסוּר חֶרֶב מִבֵּיתְךָ עַד עוֹלָם עֵקֶב
כִּי בָזִתָנִי וַתִּקַּח אֶת אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי לִהְיוֹת לְךָ
לְאִשָּׁה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵקִים

עַל־רָעָה מִבֵּיתֶךָ וְלָקַחְתִּי אֶת־נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ
וְנָתַתִּי לְרֵעֶךָ וְשָׁכַב עִם־נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת׃
כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בַסָּתֶר וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן
חָטָאתִי לַיהוָה וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם יְהוָה הֶעֱבִיר
חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת׃ אֲפָס כִּי נִאֵּץ נִאַצְתָּ אֶת־אֹיְבֵי
יְהוָה בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הַבֵּן הַיִּלּוֹד לָךְ מוֹת יָמוּת׃ וַיֵּלֶךְ
נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּנֶּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת
אוּרִיָּה לְדָוִד וַיָּאָנַשׁ׃ וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד
הַנָּעַר וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וַיָּבֹא וְלָן וְשָׁכַב אָרְצָה׃ וַיָּקֻמוּ
זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהָקִימוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא
בָרָא אִתָּם לָחֶם׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיָּלֶד
וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי־מֵת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה

בְּהִיוֹת הַיֶּלֶד חַי דִּבַּרְנוּ אֵלָיו וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאַף
נֹאמַר אֵלָיו מֵת הַיֶּלֶד וְעָשָׂה רָעָה וַיַּרְא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו
מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֶן דָּוִד כִּי מֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
עֲבָדָיו הֲמֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת׃ וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ
וַיִּרְחַץ וַיָּסֶךְ וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ
וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל׃
וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
בְּעַבוּר הַיֶּלֶד חַי צַמְתָּ וַתִּבְךְּ וְכַאֲשֶׁר מֵת הַיֶּלֶד
קַמְתָּ וַתֹּאכַל לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צַמְתִּי
וָאֶבְכֶּה כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדֵעַ יְחָנֵּנִי יְהוָה וְחַי הַיֶּלֶד׃
וְעַתָּה מֵת לָמָּה זֶּה אֲנִי צָם הַאוּכַל לַהֲשִׁיבוֹ עוֹד אֲנִי
הֹלֵךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא יָשׁוּב אֵלָי׃ וְנִחַם דָּוִד אֶת בַּת
שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַתֵּלֶד בֵּן

וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיהוָה אֲהֵבוֹ׃ וַיִּשְׁלַח בְּיַד
נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יְדִידְיָה בַּעֲבוּר יְהוָה׃
וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּלְכֹּד
אֶת עִיר הַמְּלוּכָה׃ וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל דָּוִד
וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי בְרַבָּה גַּם לָכַדְתִּי אֶת עִיר הַמָּיִם׃ ז
וְעַתָּה אֱסֹף אֶת יֶתֶר הָעָם וְחַנֵּה עַל הָעִיר וְלָכְדָהּ פֶּן
אִלְכֹּד אֲנִי אֶת הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ׃ וַיֶּאֱסֹף דָּוִד
אֶת כָּל הָעָם וַיֵּלֶךְ רַבָּתָה וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ׃ וַיִּקַּח
אֶת עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כִּכַּר זָהָב
וְאֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל רֹאשׁ דָּוִד וְשָׁלָל הָעִיר הוֹצִיא
הַרְבֵּה מְאֹד׃ וְאֶת הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשֶׂם בַּמְּגֵרָה
וּבַחֲרִיצֵי הַבַּרְזֶל וּבְמַגְזֵרוֹת הַבַּרְזֶל וְהֶעֱבִיר אֹתָם בְּמַלְבֵּן
וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בְנֵי עַמּוֹן׃ וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל הָעָם יְרוּשָׁלִַם׃

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

143

וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וְלַאֲבְשָׁלוֹם בֶּן דָּוִד
אֲחוֹת יָפָה וּשְׁמָהּ תָּמָר וַיֶּאֱהָבֶהָ אַמְנוֹן בֶּן דָּוִד וַיֵּעָ
לְאַמְנוֹן לְהִתְחַלּוֹת בְּעֲבוּר תָּמָר אֲחֹתוֹ כִּי בְתוּלָה
הִיא וַיִּפָּלֵא בְּעֵינֵי אַמְנוֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוּמָה׃
וּלְאַמְנוֹן רֵעַ וּשְׁמוֹ יוֹנָדָב בֶּן שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד וְיוֹנָדָב
אִישׁ חָכָם מְאֹד וַיֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ אַתָּה כָּכָה דַּל בֶּן
הַמֶּלֶךְ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר הֲלֹא תַגִּיד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן
אֶת תָּמָר אֲחוֹת אַבְשָׁלוֹם אָחִי אֲנִי אֹהֵב׃ וַיֹּאמֶר
לוֹ יְהוֹנָדָב שְׁכַב עַל מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְחַל וּבָא אָבִיךָ
לִרְאוֹתֶךָ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו תָּבֹא נָא תָּמָר אֲחֹתִי וְתָכֶן
לֶחֶם וְעָשְׂתָה לְעֵינַי אֶת הַכְּרִיָּה לִמְעַן אֲשֶׁר אֶרְאֶה
וְאָכַלְתִּי מִיָּדָהּ׃ וַיִּשְׁכַּב אַמְנוֹן וַיִּתְחַל וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
לִרְאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל הַמֶּלֶךְ תָּבוֹא נָא תָּמָר

אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה ויצא
חוץ אל תמר הביתה ואמר לכי נא בית אמנון אחיך
ועשי לו הבריאה ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא
שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותצל
את הלבבות ותקח את המשרת ותצק לפניו ימאן
לאכל ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל
איש מעליו ויאמר אמנון אל תמר הבי את הבריה
החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר
עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה ותגש אליו
לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחתי
ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן
בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת ואני אנה
אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים

בישראל

בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנע ממך
ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה ויאמר
את ה' וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה
השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ואמר
לה אמנון קומי לכי׳ ותאמר לו אל אדות הרעה
הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני
ולא אבה לשמע אליה ויקרא את נער משרתו ו
ואמר שלחנא את זאת ממעלי החוצה ונעל הדלת
אחריה׳ ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות
המלך הכתלות מעילים ויצא אתה משרתו החוץ
ונעל הדלת אחריה׳ ותקח תמר אפר על ראשה
וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה
ותלך הלוך וזעקה׳ ויאמר אליה אבשלום אחיה

הָאֶמְנוֹן אָחִיךָ הָיָה עִמָּךְ וְעַתָּה אֲחֹתִי הַחֲרִישִׁי אָחִיךָ
הוּא אַל תָּשִׁיתִי אֶת לִבֵּךְ לַדָּבָר הַזֶּה וַתֵּשֶׁב תָּמָר
וְשֹׁמֵמָה בֵּית אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֵת
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר לוֹ מְאֹד וְלֹא דִבֶּר אַבְשָׁלוֹם
עִם אַמְנוֹן לְמֵרָע וְעַד טוֹב כִּי שָׂנֵא אַבְשָׁלוֹם אֶת
אַמְנוֹן עַל דְּבַר אֲשֶׁר עִנָּה אֶת תָּמָר אֲחֹתוֹ׃
וַיְהִי לִשְׁנָתַיִם יָמִים וַיִּהְיוּ גֹזְזִים לְאַבְשָׁלוֹם בְּבַעַל
חָצוֹר אֲשֶׁר עִם אֶפְרָיִם וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃
וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא גֹזְזִים לְעַבְדֶּךָ
יֵלֶךְ נָא הַמֶּלֶךְ וַעֲבָדָיו עִם עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל
אַבְשָׁלוֹם אַל בְּנִי אַל נָא נֵלֶךְ כֻּלָּנוּ וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ
וַיִּפְרָץ בּוֹ וְלֹא אָבָה לָלֶכֶת וַיְבָרְכֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם
וְלֹא יֵלֶךְ נָא אִתָּנוּ אַמְנוֹן אָחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה

ילך עמך ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את
אמנון ואת כל בני המלך ויעש אבשלום את נערי
לאמר ראו נא כטוב לב אמנון בין ואמרתי אליכם
הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלא כי אנכי
צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל ויעשו נערי
אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל
בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו ויהי המה
בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום
את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד׃
ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב
ארצה וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים׃ ויען יונדב
בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל
הנערים כני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על

פי אבשלום היתה שומה מיום ענתו את תמר אחתו
ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני
המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת׳ ויברח אבשלום
וישא הנער הצפה את עינו וידא והנה עם רב הלכים
מדרך אחריו מצד ההר׳ ויאמר יונדב אל המלך
הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה׳ ויהי ככלתו
לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם
המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד׳ ואבשלום ברח
וילך אל תלמי בן עמיהוד מלך גשור ויתאבל על בנו
כל הימים׳ ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש
שנים׳ ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם
על אמנון כי מת׳ וידע יואב בן צריה כי לב המלך
על אבשלום׳ וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה

חכמה ויאמר אליה התאבלינא ולבשינא בגדי אבל
ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת
על מתי ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה
וישם יואב את הדברים בפיה׳ ותאמר
האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה
ותשתחו ותאמר הושיעה המלך׳ ויאמר לה המלך
מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי
ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל
ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו׳ והנה
קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את
מכה אחיו ונמתנו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה
גם את היורש וכבו את גחלתי אשר נשארה לבלתי
שום לאישי שם ושארית על פני האדמה׳ ויאמר

הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה לְכִי לְבֵיתֵךְ וַאֲנִי אֲצַוֶּה עָלַיִךְ׃
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִתְקוֹעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
הֶעָוֹן וְעַל־בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נְקִיִּים׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
הַמְדַבֵּר אֵלַיִךְ וְהֵבֵאתְ אֵלָי וְלֹא יֹסִיף עוֹד לְנָגְעַת בָּךְ׃
וַתֹּאמֶר יִזְכָּרנָא הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵהַרְבִּית
גֹּאֵל הַדָּם לְשַׁחֵת וְלֹא יַשְׁמִידוּ אֶת־בְּנִי וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה
אִם־יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת בִּנֵךְ אָרְצָה׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
תְּדַבֶּרנָא שִׁפְחָתְךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר דַּבֵּרִי׃
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה וְלָמָּה חָשַׁבְתְּ כָּזֹאת עַל־עַם אֱלֹהִים
וּמִדַּבֵּר הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר הַזֶּה כְּאַשֵּׁם לְבִלְתִּי הָשִׁיב הַמֶּלֶךְ
אֶת־נִדָּחוֹ׃ כִּי־מוֹת נָמוּת וְכַמַּיִם הַנִּגָּרִים אַרְצָה אֲשֶׁר
לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִשָּׂא אֱלֹהִים נָפֶשׁ וְחָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת
לְבִלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח׃ וְעַתָּה אֲשֶׁר בָּאתִי לְדַבֵּר

אל המלך ארני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר
שפחתך ארבר נא אל המלך אולי יעשה המלך
את דבר אמתו כי ישמע המלך להציל את אמתו
מכף האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת
אלהים ותאמר שפחתך יהיה נא ארבר ארני המלך
למנחה כי כמלאך האלהים כן ארני המלך לשמע
הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך׃
ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי
ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה
ידבר נא ארני המלך׃ ויאמר המלך היד יואב אתך
בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך
אם איש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר ארני המלך
כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך

את כל הדברים האלה׃ לכ עבור סבב את פני הדבר
עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואתי חכם כחכמת
מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ׃
ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את
הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום׃
ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך
ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך
אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבד׃
ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלם׃
ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב
אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה׃
וכאבשלום לא היה איש יפה מכל ישראל
להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום׃

ובנלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר ינלח
כי כבד עליו ונלחו ושקל את שער ראשו מאתים
שקלים באבן המלך ויולדו לאבשלום שלשה
בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת
מראה ויישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני
המלך לא ראה ויישלח אבשלום אל יואב לשלח
אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד
שנית ולא אבה לבוא ויאמר אל עבדיו ראו חלקת
יואב אל ידיולו שם שערים לכו והציתוה באש
ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש
ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר
אליו למה הציתו עבדיך את החלקה אשר לי באש
ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי

אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּה הִנָּה וְאִשְׁלְחָה אֹתְךָ אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
לָמָּה בָאתִי מִנְּשׁוּר טוֹב לִי עֹד אָנִי שָׁם וְעַתָּה אֶרְאֶה
פְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם יֶשׁ בִּי עָוֹן וְהֲמִתָנִי וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל
הַמֶּלֶךְ וַיַּגֶּד לוֹ וַיִּקְרָא אֶל אַבְשָׁלוֹם וַיָּבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ עַל אַפָּיו אַרְצָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשַּׁק הַמֶּלֶךְ
לְאַבְשָׁלוֹם׃ וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ
אַבְשָׁלוֹם מֶרְכָּבָה וְסוּסִים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃
וְהִשְׁכִּים אַבְשָׁלוֹם וְעָמַד עַל יַד דֶּרֶךְ הַשָּׁעַר וַיְהִי כָּל
הָאִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ רִיב לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא
וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֵי מִזֶּה עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר
מֵאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם
רְאֵה דְבָרֶיךָ טוֹבִים וְנְכֹחִים וְשֹׁמֵעַ אֵין לְךָ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם מִי יְשָׂמֵנִי שֹׁפֵט בָּאָרֶץ וְעָלַי יָבֹא

כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו והיה
בקרב איש השתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו
ונשק לו ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל
אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את
לב אנשי ישראל׃ ויהי מקץ ארבעים
שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם
את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון כי נדר נדר עבדך
בשבתי בנשור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה
ירושלם ועבדתי את יהוה׃ ויאמר לו המלך לך בשלום
ויקם וילך חברונה׃ וישלח אבשלום
מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את
קול השופר ואמרתם מלך אבשלום בחברון׃ ואת
אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים

והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר׃ וישלח אבשלום
את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגילה בזבחו
את הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הלך ורב את
אבשלום׃ ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש
ישראל אחרי אבשלום׃ ויאמר דוד לכל עבדיו אשר
אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה
מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח
עלינו את הרעה והכה העיר לפי חרב׃ ויאמרו עבדי
המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה
עבדיך׃ ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך
את עשר נשים פלגשים לשמר הבית׃
ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק׃
וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי

וכל הנתים ששמאות איש אשר באו ברגלו מנת
עברים על פני המלך׃ ויאמר
המלך אל אתי הנתי למה תלך גם אתה אתנו שוב
ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך׃
תמול בואך והיום אנועך עמנו ללכת ואני הולך
על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד
ואמת׃ ויען אתי את המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני
המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך
אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך׃ ויאמר דוד
אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הנתי וכל אנשיו וכל
הטף אשר אתו׃ וכל הארץ בכים קול גדול וכל
העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברים
על פני דרך את המדבר׃ והנה גם צדוק וכל הלוים

אביעך
ק

אם
כתי
ולא
קרי

אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויעקו את ארון
האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבור מן העיר׃
ויאמר המלך לצדוק השב את
ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני
והראני אתו ואת נוהו׃ ואם כה יאמר לא חפצתי בך
הנני יעשה לי כאשר טוב בעיניו׃ ויאמר
המלך אל צדוק הכהן הראה אתה שבה העיר בשלום
ואחימעץ בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם׃
ראו אנכי מתמהמה בערבות המדבר עד בוא דבר
מעמכם להגיד לי׃ וישב צדוק ואביתר את ארון
האלהים ירושלם וישבו שם׃ ודוד עלה במעלה
הזיתים עלה ובכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל
העם אשר את חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה׃

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

וַדָוִד הִגִּיד לֵאמֹר אֲחִיתֹפֶל בְּקֶשֶׁר עִם אַבְשָׁלוֹם
וַיֹּאמֶר דָּוִד סַכְּלְנָא אֶת עֲצַת אֲחִיתֹפֶל יְהוָה וַיהוָה
דָּוִד בָּא עַד הָרֹאשׁ אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לֵאלֹהִים וְהִנֵּה
לִקְרָאתוֹ חוּשַׁי הָאַרְכִּי קָרוּעַ כֻּתָּנְתּוֹ וַאֲדָמָה עַל
רֹאשׁוֹ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם עָבַרְתָּ אִתִּי וְהָיִת עָלַי לְמַשָּׂא׃
וְאִם הָעִיר תָּשׁוּב וְאָמַרְתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עַבְדְּךָ אֲנִי הַמֶּלֶךְ
אֶהְיֶה עֶבֶד אָבִיךָ וַאֲנִי מֵאָז וְעַתָּה וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וְהֵפַרְתָּ
לִי אֶת עֲצַת אֲחִיתֹפֶל׃ וְהֲלוֹא עִמְּךָ שָׁם צָדוֹק וְאֶבְיָתָר
הַכֹּהֲנִים וְהָיָה כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
תַּגִּיד לְצָדוֹק וְלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים׃ הִנֵּה שָׁם עִמָּם שְׁנֵי
בְנֵיהֶם אֲחִימַעַץ לְצָדוֹק וְיוֹנָתָן לְאֶבְיָתָר וּשְׁלַחְתֶּם
בְּיָדָם אֵלַי כָּל דָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ׃ וַיָּבֹא חוּשַׁי רֵעֵה דָּוִד
הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבוֹא יְרוּשָׁלִַם׃ וְדָוִד עָבַר מְעַט

מֵהַרֹּאשׁ וְהִנֵּה עִבְרָא נַעַר מְפִיבֹשֶׁת לִקְרָאתוֹ וְצֶמֶד
חֲמוֹרִים חֲבֻשִׁים וְעָלֵיהֶם מָאתַיִם לֶחֶם וּמְאַה צִמּוּקִים
וּמְאַה קַיִץ וְנֵבֶל יַיִן וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל צִיבָא מַה אֵלֶּה
לָךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמוֹרִים לְבֵית הַמֶּלֶךְ לִרְכֹּב וְהַלֶּחֶם
וְהַקַּיִץ לֶאֱכֹל הַנְּעָרִים וְהַיַּיִן לִשְׁתּוֹת הַיָּעֵף בַּמִּדְבָּר
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְאַיֵּה בֶן אֲדֹנֶיךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל הַמֶּלֶךְ
הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי אָמַר הַיּוֹם יָשִׁיבוּ לִי בֵּית
יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלְכוּת אָבִי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִיבָא
הִנֵּה לְךָ כָּל אֲשֶׁר לְמְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הִשְׁתַּחֲוֵיתִי
אֶמְצָאֲךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד
עַד בַּחוּרִים וְהִנֵּה מִשָּׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית
שָׁאוּל וּשְׁמוֹ שִׁמְעִי בֶּן גֵּרָא יָצֹא יָצוֹא וּמְקַלֵּל וְיַסְקֵל
בָּאֲבָנִים אֶת דָּוִד וְאֶת כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל הָעָם

וְכָל

וכל הגברים מימינו ומשמאלו׃ וכה אמר שמעי
בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבל יעל׃ השיב
עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתיו
ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך
ברעתך כי איש דמים אתה׃ ויאמר
אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב
המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה
את ראשו׃ ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה
כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר
מדוע עשיתה כן׃ ויאמר דוד אל
אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי
מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הניחו לו
ויקלל כי אמר לו יהוה׃ אולי יראה יהוה בעיני והשיב

יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה׃ וילך דוד ואנשיו
בדרך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל
ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר׃ ויבא
המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם׃ ואבשלום
וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו׃
ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום
ויאמר חושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך׃
ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך אתרעך למה
לא הלכת אתרעך׃ ויאמר חושי אל אבשלום לא כי
אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לו אהיה
ואתו אשב׃ והשנית למי אני אעבד הלא לפני בנו
כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך׃
ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה

מה נעשה ויאמר אחיתפל אל אבשלם בוא אל
פילגש אביך אשר הניח לשמר הבית ושמע כל
ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך
ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל
פלגשי אביו לעיני כל ישראל ועצת אחיתפל אשר
יעץ בימים ההם כאשר ישאל איש בדבר האלהים
כן כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלום ויאמר
אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר אלף
איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה ואבוא
עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו וינס כל העם
אשר אתו והכיתי את המלך לבדו ואשיבה כל העם
אליך כשוב הכל איש אשר אתה מבקש כל העם
יהיה שלום ויישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל

זקני ישראל׃ ויאמר אבשלום קרא נא
גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא׃ ויבא
חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר
כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין
אתה דבר׃ ויאמר חושי אל אבשלום
לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת׃
ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי
גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך
איש מלחמה הוא ולא ילין את העם׃ הנה עתה הוא
נחבא באחת הפחתים או באחד המקומות והיה
כנפל בהם בתחלה ושמע ואמר היתה
מגפה בעם אשר אחרי אבשלום׃ והוא גם בן חיל
אשר לבו כלב האריה ממס ימס כי ידע כל ישרא

כי נבור אביך ובני חיל אשר אתו׃ כי יעצתי האסף
יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול
אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרבי ובאנו אליו
באחת המקמות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר
יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים
אשר אתו גם אחד׃ ואם אל עיר יאסף והשיאו כל
ישראל אל העיר ההוא חבלים וסחבנו אתו עד
הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור׃
ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה
עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר
את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל
אבשלום את הרעה׃ ויאמר חושי אל
צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל

אֶת אַבְשָׁלוֹם וְאֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכַזֹּאת וְכַזֹּאת יָעַצְתִּי
אֲנִי וְעַתָּה שִׁלְחוּ מְהֵרָה וְהַגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אַל
תָּלֶן הַלַּיְלָה בְּעַרְבֹת הַמִּדְבָּר וְגַם עָבֹר תַּעֲבֹר פֶּן יִבָּלַע
לַמֶּלֶךְ וְלָכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ: וִיהוֹנָתָן וַאֲחִימַעַץ עֹמְדִים
בְּעֵין רֹגֵל וְהָלְכָה הַשִּׁפְחָה וְהִגִּידָה לָהֶם וְהֵם יֵלְכוּ וְהִגִּידוּ
לַמֶּלֶךְ דָּוִד כִּי לֹא יוּכְלוּ לְהֵרָאוֹת לָבוֹא הָעִירָה: וַיַּרְא
אֹתָם נַעַר וַיַּגֶּד לְאַבְשָׁלוֹם וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מְהֵרָה וַיָּבֹאוּ
אֶל בֵּית אִישׁ בְּבַחוּרִים וְלוֹ בְאֵר בַּחֲצֵרוֹ וַיֵּרְדוּ שָׁמָּה:
וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתִּפְרֹשׂ אֶת הַמָּסָךְ עַל פְּנֵי הַבְּאֵר וַתְּשַׁטַּח
עָלָיו הָרִפֹּת וְלֹא נוֹרַע דָּבָר: וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם
אֶל הָאִשָּׁה הַבַּיְתָה וַיֹּאמְרוּ אַיֵּה אֲחִימַעַץ וִיהוֹנָתָן
וַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה עָבְרוּ מֵימֵי וַיְבַקְשׁוּ וְלֹא
מָצְאוּ וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלָם:

וַיְהִי אַחֲרֵי לְכָתָם

וַיַּעֲלוּ מֵהַבְּאֵר וַיֵּלְכוּ וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל דָּוִד
קוּמוּ וְעִבְרוּ מְהֵרָה אֶת הַמָּיִם כִּי כָכָה יָעַץ עֲלֵיכֶם
אֲחִיתֹפֶל: וַיָּקָם דָּוִד וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעַבְרוּ אֶת
הַיַּרְדֵּן עַד אוֹר הַבֹּקֶר עַד אֶחָד לֹא נֶעְדַּר אֲשֶׁר לֹא
עָבַר אֶת הַיַּרְדֵּן: וַאֲחִיתֹפֶל רָאָה כִּי לֹא נַעֲשְׂתָה עֲצָתוֹ
וַיַּחֲבֹשׁ אֶת הַחֲמוֹר וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל בֵּיתוֹ אֶל עִירוֹ וַיְצַו
אֶל בֵּיתוֹ וַיֶּחְנַק וַיָּמָת וַיִּקָּבֵר בְּקֶבֶר אָבִיו:

וְדָוִד בָּא מַחֲנָיְמָה וְאַבְשָׁלוֹם עָבַר אֶת הַיַּרְדֵּן
הוּא וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: וְאֶת עֲמָשָׂא שָׂם אַבְשָׁלוֹם
תַּחַת יוֹאָב עַל הַצָּבָא וַעֲמָשָׂא בֶן אִישׁ וּשְׁמוֹ יִתְרָא
הַיִּשְׂרְאֵלִי אֲשֶׁר בָּא אֶל אֲבִיגַל בַּת נָחָשׁ אֲחוֹת צְרוּיָה
אֵם יוֹאָב: וַיִּחַן יִשְׂרָאֵל וְאַבְשָׁלוֹם אֶרֶץ הַגִּלְעָד: וַיְהִי
כְּבוֹא דָוִד מַחֲנָיְמָה וְשֹׁבִי בֶן נָחָשׁ מֵרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן ז

ומכיר בן עמיאל מלא דבר וכרזלי הגלעדי מרגלים׃
משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח
וקלי ופול ועדשים וקלי׃ ודבש וחמאה וצאן ושפות
בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכל כי אמרו
העם רעב ועיף וצמא במדבר׃ ויפקד
דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים
ושרי מאות׃ וישלח דוד את העם השלשית ביד
יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב
והשלשית ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם יצא
אצא גם אני עמכם׃ ויאמר העם לא תצא כי אם
נסנוס לא ישימו אלינו לב אם ימותו חצינו לא
ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה
טוב כי תהיה לנו מעיר לעזר׃

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִטַּב בְּעֵינֵיכֶם אֶעֱשֶׂה
וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הַשָּׁעַר וְכָל הָעָם יָצְאוּ לְמֵאוֹת
וְלַאֲלָפִים: וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת יוֹאָב וְאֶת אֲבִישַׁי וְאֶת אִתַּי
לֵאמֹר לְאַטִּי לִי לַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וְכָל הָעָם שֹׁמֵעַ
בְּצַוֹּת הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל הַשָּׂרִים עַל דְּבַר אַבְשָׁלוֹם: וַיֵּצְא
הָעָם הַשָּׂדֶה לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה בְּיַעַר
אֶפְרָיִם: וַיִּנָּגְפוּ שָׁם עַם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד וַתְּהִי
שָׁם הַמַּגֵּפָה גְּדוֹלָה כְּיוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים אֶלֶף: וַתְּהִי
שָׁם הַמִּלְחָמָה נָפְצוֹת עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיִּרְבֶּה הַיַּעַר
לֶאֱכֹל בָּעָם מִן אֲשֶׁר אָכְלָה הַחֶרֶב בַּיּוֹם הַהוּא: וַיִּקְרָא
אַבְשָׁלוֹם לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד וְאַבְשָׁלוֹם רֹכֵב עַל הַפֶּרֶד
וּבָא הַפֶּרֶד תַּחַת שׂוֹכַךְ הָאֵלָה הַגְּדוֹלָה וְיֶחֱזַק רֹאשׁוֹ
בָּאֵלָה וַיִּתֵּן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ וְהַפֶּרֶד אֲשֶׁר

תחתיו עבר׃ וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה
ראיתי את אבשלום תלוי באלה׃ ויאמר יואב לאיש
המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה
ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת׃ ויאמר האיש
אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח
ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת
אבשי ואת אתי לאמר שמרומי בנער באבשלום׃
או עשיתי בנפשי שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך
ואתה תתיצב מנגד׃ ויאמר יואב לא כן אוחילה לפניך
ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום
עודנו חי בלב האלה׃ ויסבו עשרה נערים נשאי כלי
יואב ויכו את אבשלום וימתהו׃ ויתקע יואב בשופר
וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חשך יואב את

ילו
ק

העם׃ ויקחו את אבשלום וישלכו אתו ביער אל
הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל
ישראל נסו איש לאהלו׃ ואבשלום לקח ויצב לו בחיו
את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן
בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא
להיד אבשלום עד היום הזה׃ ואחימעץ
בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי
שפטו יהוה מיד איביו׃ ויאמר לו יואב לא אישבשרה
אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר
כי על כן המלך מת׃ ויאמר יואב לכושי לך הגד
למלך אשר ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ׃ ויסף
עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה
ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה

ליו
ק

כן
ק
ולא
כת

אתהרץ בני ולכה אין בשרה מצאתי ויהימה ארוץ
ויאמר לו רץ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את
הכושיי ודוד ישב בין שני השערים וילך הצפה אל
גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש
רץ לבדו ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם
לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרבו וירא הצפה איש
אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש
רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשרי ויאמר הצפה
אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן
צדוק ויאמר המלך אישטוב זה ואל בשורה טובה
יבוא ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום ׃
וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר
ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר

נשאו את ירם באדני המלך׃ ויאמר
המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ׃
ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב
ואת עבדך ולא ידעתי מה׃ ויאמר המלך סב התיצב
כה ויסב עמד׃ והנה הכושי בא ויאמר הכושי׃
יתכשר אדני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל
הקמים עליך׃ ויאמר המלך אל הכושי
השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער
איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה׃
וירגז המלך ויעל על עליית השער ויבך וכה
אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן
מותי אני תחתיך אבשלום בני בני׃ ויגד ליואב הנה
המלך בכה ויתאבל על אבשלום׃ ותהי התשועה

בַּיּוֹם הַהוּא לְאֵבֶל לְכָל הָעָם כִּי שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר נֶעֱצַב הַמֶּלֶךְ עַל בְּנוֹ׃ וַיִּתְנַכֵּל הָעָם בַּיּוֹם
הַהוּא לָבוֹא הָעִיר כַּאֲשֶׁר יִתְנַנֵּב הָעָם הַנִּכְלָמִים
בְּנוֹסָם בַּמִּלְחָמָה׃ וְהַמֶּלֶךְ לָאַט אֶת פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ
קוֹל גָּדוֹל בְּנִי אַבְשָׁלוֹם אַבְשָׁלוֹם בְּנִי בְנִי׃ וַיָּבֹא יוֹאָב
אֶל הַמֶּלֶךְ הַבָּיְתָה וַיֹּאמֶר הֹבַשְׁתָּ הַיּוֹם אֶת פְּנֵי כָל
עֲבָדֶיךָ הַמְמַלְּטִים אֶת נַפְשְׁךָ הַיּוֹם וְאֶת נֶפֶשׁ בָּנֶיךָ
וּבְנֹתֶיךָ וְנֶפֶשׁ נָשֶׁיךָ וְנֶפֶשׁ פִּילַגְשֶׁיךָ׃ לְאַהֲבָה אֶת
שֹׂנְאֶיךָ וְלִשְׂנֹא אֶת אֹהֲבֶיךָ כִּי הִגַּדְתָּה הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ
שָׂרִים וַעֲבָדִים כִּי יָדַעְתִּי הַיּוֹם כִּי לוּ אַבְשָׁלוֹם חַי
וְכֻלָּנוּ הַיּוֹם מֵתִים כִּי אָז יָשָׁר בְּעֵינֶיךָ׃ וְעַתָּה קוּם צֵא
וְדַבֵּר עַל לֵב עֲבָדֶיךָ כִּי בַיהוָה נִשְׁבַּעְתִּי כִּי אִם יֵצֵא
אִישׁ אִתְּךָ הַלָּיְלָה וְרָעָה לְךָ זֹאת

מִכֹּל הָרָעָה אֲשֶׁר בָּאָה עָלֶיךָ מְנַעֲרֶיךָ עַד עַתָּה׃
וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בַּשָּׁעַר וְלָכָל הָעָם
הִנֵּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשָּׁעַר וַיָּבֹאוּ כָּל
הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְיִשְׂרָאֵל נָס אִישׁ לְאָהָלָיו׃ וַיְהִי
כָּל הָעָם נָרוֹן בְּכָל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ
הִצִּילָנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ וְהוּא מְלָטָנוּ מִכַּף פְּלִשְׁתִּים
וְעַתָּה נָבְרַח מִן הָאָרֶץ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם׃ וְאַבְשָׁלוֹם
אֲשֶׁר מָשַׁחְנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמִּלְחָמָה וְעַתָּה לָמָּה אַתֶּם
מַחְרִישִׁים לְהָשִׁיב אֶת הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ
דָּוִד שָׁלַח אֶל צָדוֹק וְאֶל אֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר
דַּבְּרוּ אֶל זִקְנֵי יְהוּדָה לֵאמֹר לָמָּה תִהְיוּ אַחֲרֹנִים
לְהָשִׁיב אֶת הַמֶּלֶךְ אֶל בֵּיתוֹ וּדְבַר כָּל יִשְׂרָאֵל בָּא
אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל בֵּיתוֹ׃ אַחַי אַתֶּם עַצְמִי וּבְשָׂרִי אַתֶּם

ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך׃ ולעמשא
תמרו הלא עצמי וכשרי אתה כה יעשה לי אלהים
וכה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת
יואב׃ ויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו
אל המלך שוב אתה וכל עבדיך׃ וישב המלך ויבא
עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך
להעביר את המלך את הירדן׃ וימהר שמעי בן גרא
בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת
המלך דוד׃ ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית
שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו
הירדן לפני המלך׃ ועברה העברה לעביר את בית
המלך ולעשות הטוב בעינו ושמעי בן גרא נפל לפני
המלך בעברו בירדן׃ ויאמר אל המלך אל יחשב לי

אדני

אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר
יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו כי
ידע עבדך כי אני חטאתי ואתה באת היום ראשון
לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך׃

ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת
לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה ויאמר דוד
מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום
יומת איש בישראל כי הלא ידעתי כי היום אני מלך
על ישראל׃ ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע
לו המלך׃

ומפיבשת בן שאול ירד
לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת
בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא
בשלום ויהי כי בא מירושלם לקראת המלך ויאמר

לוהַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא הָלְכָה עִמִּי מְפִיבֹשֶׁת׃ וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רִמָּנִי כִּי אָמַר עַבְדְּךָ אֲחַבְּשָׁה לִּי הַחֲמוֹר
וְאֶרְכַּב עָלָיו וְאֵלֵךְ אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי פִסֵּחַ עַבְדֶּךָ׃ וַיִּתַּל
בְּעַבְדְּךָ אֶל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כְּמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים
וְעֲשֵׂה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ כִּי לֹא הָיָה כָּל בֵּית אָבִי כִּי אִם
אַנְשֵׁי מָוֶת לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַתָּשֶׂם אֶת עַבְדְּךָ בְּאֹכְלֵי
שֻׁלְחָנֶךָ וּמַה יֶּשׁ לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעֹק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה תְדַבֵּר עוֹד דְּבָרֶיךָ
אָמַרְתִּי אַתָּה וְצִיבָא תַּחְלְקוּ אֶת הַשָּׂדֶה׃ וַיֹּאמֶר מְפִיבֹשֶׁת
אֶל הַמֶּלֶךְ גַּם אֶת הַכֹּל יִקָּח אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּיתוֹ׃ וּבַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי יָרַד מֵרֹגְלִים וַיַּעֲבֹר
אֶת הַמֶּלֶךְ הַיַּרְדֵּן לְשַׁלְּחוֹ אֶת הַיַּרְדֵּן׃ וּבַרְזִלַּי זָקֵן מְאֹד
בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְהוּא כִלְכֵּל אֶת הַמֶּלֶךְ בְּשִׁבְתּוֹ בְּמָחֳנַיִם

כִּי אִישׁ גִּבּוֹר הוּא מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶלְכְּרִזַי אַתָּה
עֹבֵר אִתִּי וְכַלְכַּלְתִּי אִתְּךָ עִמָּדִי בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיֹּאמֶר
בִּרְזַי אֶל הַמֶּלֶךְ כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי כִּי אֶעֱלֶה אֶת הַמֶּלֶךְ
יְרוּשָׁלִָם׃ בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם הַאֵרַע בֵּין טוֹב
לְרָע אִם יִטְעַם עַבְדְּךָ אֶת אֲשֶׁר אֹכַל וְאֶת אֲשֶׁר אֶשְׁתֶּה
אִם אֶשְׁמַע עוֹד בְּקוֹל שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְלָמָּה יִהְיֶה עַבְדְּךָ
עוֹד לְמַשָּׂא אֶל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ כְּמְעַט יַעֲבֹר עַבְדְּךָ אֶת
הַיַּרְדֵּן אֶת הַמֶּלֶךְ וְלָמָּה יְגַמְּלֵנִי הַמֶּלֶךְ הַגְּמוּלָה הַזֹּאת׃
יָשָׁב נָא עַבְדְּךָ וְאָמוּת בְּעִירִי עִם קֶבֶר אָבִי וְאִמִּי וְהִנֵּה
עַבְדְּךָ כִמְהָם יַעֲבֹר עִם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַעֲשֵׂה לוֹ אֵת אֲשֶׁר
טוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֹתִי יַעֲבֹר כִּמְהָם וְאָנֹכִי
אֶעֱשֶׂה לוֹ אֵת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר תִּבְחַר עָלַי אֶעֱשֶׂה
לָךְ׃ וַיַּעֲבֹר כָּל הָעָם אֶת הַיַּרְדֵּן וְהַמֶּלֶךְ עָבַר וַיִּשַּׁק

180

המלך לכרזלי ויברכהו וישב למקמו׃
ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם
יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי עם ישראל׃ והנה
כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך
מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעבירו את המלך
ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו׃ ויען כל איש
יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה
חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם
נשאת נשא לנו׃ ויען איש ישראל
את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד
אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי
להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש
ישראל׃ ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע

בן בכרי איש ימיני ויתקע בשופר ויאמר אין לנו
חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל׃
ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן
בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם׃
ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר
נשים פלגשים אשר הניח לשמור הבית ויתנם בית
משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה עורות
עד יום מותן אלמנות חיות׃ ויאמר
המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת
ימים ואתה פה עמד׃ וילך עמשא להזעיק את יהודה
ויחר מן המועד אשר יעדו׃ ויאמר דוד אל אבשי
עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח
את עבדי אדניך ורדף אחריו פן ימצא לו ערים

בצרות והציל עיננו׃ ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי
והפלתי וכל הנכרים ויצאו מירושלם לרדף אחרי
שבע בן בכרי׃ הם עם האכן הגדולה אשר בגבעון
ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור
חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפול׃
ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותאחז יד
ימין יואב בזקן עמשא לנשק לו׃ ועמשא לא נשמר
בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך
מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו
רדף אחרי שבע בן בכרי׃ ואיש עמד עליו מנערי
יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד
אחרי יואב׃ ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה
וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן

ועלו
ז

183

המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל
הבא עליו ועמדי כאשר הנה מן המסלה עבר כל
איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי ויעבר
בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים
ויקלהו ויבאו גם אחריו ויבאו ויצרו עליו באבלה
בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל
וכל העם אשר את יואב משחיתים להפיל החומה
ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו
אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך ויקרב אליה
ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו
שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי ותאמר לאמר
דבר ידברו בראשנה לאמר שאול ישאלו באבל
וכן התמו אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש

ו׳ קדלו
ק

להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה׃
ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם
אשחית׃ לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע שמו
בכרי שמו ינשא ידו במלך בדוד תנו אתו לבדו ואלכה
מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו
משלך אליך בעד החומה׃ ותבוא האשה אל כל
העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי
וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר
איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך׃ ויואב
על כל צבא ישראל ובניהו בן יהוידע על הכרתי
ועל הפלתי׃ ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד
המזכיר׃ ושיא סופר וצדוק ואביתר כהנים׃ וגם עירא
היאירי היה כהן לדוד׃ ויהי רעב בימי

דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את
פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על
אשר המית את הגבעונים ויקרא המלך לגבעונים
ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי
אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש
שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה ויאמר
דוד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו
את נחלת יהוה ויאמרו לו הגבעונים אין לי כסף
והב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל
ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם ויאמרו אל
המלך האיש אשר כלה ואשר דמה לנו נשמדנו
מהתיצב בכל גבול ישראל ינתן לנו שבעה אנשים
מבניו והוקענם ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה

ויאמר המלך אני אתן׃ ויחמל המלך
על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה
אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול׃ ויקח המלך
את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את
אדמני ואת מפיבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול
אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי׃ ויתנם ביד
הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד
והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים׃
ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור
מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא
נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה
לילה׃ ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה
פלגש שאול׃ וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת

שבעתם
בתחלת והמה
ק ק

עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר
גנבו אתם מרחוב בית שן אשר תלום שם הפלשתים
ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע ויעל משם
את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו
את עצמות המוקעים ויקברו את עצמות שאול
ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו
כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן
ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל
וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויע ף
דוד ויש כו בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו
שלשמאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר
להכות את דוד ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את
הפלשתי וימתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא

שמיה ז

תלאום ז

פלשתים ז

וישבי ז

קני ז

תלנא עוד אתנו למלחמה ויתכבה אתנר ישראל׃
ויהי אחריכן ותהי עוד המלחמה
בגוב עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את סף
אשר בילדי הרפה׃ ותהי עוד המלחמה
בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית
הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים׃
ותהי עוד מלחמה בגת ויהי אישמדין
ואצבעות ידיו ואצבעות רגליו שש ושש עשרים
וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה׃ ויחרף את ישראל
ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד׃ את ארבעת אלה
ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו׃
וידבר דוד ליהוה את דברי השירה
הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף

מדין
ן

שמינה
ן

שאולי ויאמר יהוה כליעי ומצדתי ומפלטי לי אלהי
צורי אחסה בי מגני וקרן ישעי משגבי
ומנוסי משעי מחמס תשעני מהלל
אקרא יהוה מאיבי אושעי כי אפפוני
משברי מות נחלי בליעל יבעתני חבלי
שאול סבני קדמני מוקשי מות בצר
לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע
מהיכלו קולי ושועתי באזניו ותגעש ותרעש
הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו
כי חרה לו עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל
גחלים בערו ממנו ויט שמים וירד
וערפל תחת רגליו וירכב על כרוב ויעף
וירא על כנפי רוח וישת חשך סבכתיו סכות חשרת

מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו בערו נחלי אש׃ ירעם
מן שמים יהוה ועליון יתן קולו׃ וישלח חצים
ויפיצם ברק ויהמם׃ ויראו אפיקיים יגלו
מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו׃
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃
יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני׃ יקדמני
ביום אידי ויהי יהוה משען לי׃ ויצא
למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃ ינמלני יהוה
כצדקתי כבר ידי ישיב לי׃ כי שמרתי דרני
יהוה ולא רשעתי מאלהי׃ כי כל משפטו לנגדי
וחקתיו לא אסור ממנה ואהיה תמים
לו ואשתמרה מעוני׃ וישב יהוה לי כצדקתי
כברי לנגד עיניו׃ עם חסיד תתחסד עם גבור תמים

ויהם
ז

תתמם׃ עם נבר תתבר ועם עקש תתפל׃ ואת עם
עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל׃ כי אתה
נירי יהוה ויהוה יניה חשכי׃ כי בך
ארוץ נדוד באלהי אדלג שור׃ האל תמים דרכו
אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים
בו׃ כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי
אלהינו׃ האל מעזי חיל ויתר תמים דרכו׃
משוה רגליו כאילות ועל במתי יעמדני׃
מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה
זרעתי׃ ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני׃ תרחיב
צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי׃ ארדפה
איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם׃ ואכלם
ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי׃ ותזרני חיל

למלחמה תכרי עקמי תחתני׃ ואיבי תתה לי ערף׃
משנאי ואצמיתם׃ ישעו ואין מושיע אל
יהוה ולא ענם׃ ואשחקם כעפר ארץ
כטיט חוצות אדקם ארקעם׃ ותפלטני
מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא
ידעתי יעבדני׃ בני נכר יתכחשו לי לשמע
אזן ישמעו לי׃ בני נכר יבלו ויחגרו
ממסגרתם׃ חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי
צור ישעי׃ האל הנתן נקמתלי ומריד
עמים תחתני׃ ומציאי מאיבי ומקמי תרוממני
מאיש חמסים תצילני׃ על כן אודך
יהוה בגוים ולשמך אזמר׃ מגדיל ישועות
מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃

מגדול
ק

ואלה

193

ואלה דברי דוד האחרנים
דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי
יעקב ונעים זמרות ישראל רוח יהוה דבר בי ומלתו
על לשוני אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל
משל באדם צדיק משל ביראת אלהים וכאור בקר
יזרח שמש בקר לא עבת ממנה ממטר דשא מארץ
כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה
בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח
וביל יעלכן מנד כלהם כי אבד יקחו ואיש נגע
בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו
בשבת אלה שמות הגבורים

וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן דּוֹדִי בֶן אֲחֹחִי בִּשְׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים
עִם דָּוִד בְּחָרְפָם בַּפְּלִשְׁתִּים וַאֲסָפוּ שָׁם לַמִּלְחָמָה
וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל הוּא קָם וַיַּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים עַד כִּי יָגְעָה
יָדוֹ וַתִּדְבַּק יָדוֹ אֶל הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה
בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם יָשֻׁבוּ אַחֲרָיו אַךְ לְפַשֵּׁט׃
וְאַחֲרָיו שַׁמָּא בֶן אַגֵא הָרָרִי וַאֲסָפוּ פְלִשְׁתִּים
לֶחָיָה וַתְּהִי שָׁם חֶלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם
נָס מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּתְיַצַּב בְּתוֹךְ הַחֶלְקָה וַיַּצִּילָהּ
וַיַּךְ אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה׃
וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשִׁים מֵהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ וַיָּבֹאוּ
אֶל קָצִיר אֶל דָּוִד אֶל מְעָרַת עֲדֻלָּם וְחַיַּת פְּלִשְׁתִּים
חֹנָה בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ וְדָוִד אָז בַּמְּצוּדָה וּמַצַּב פְּלִשְׁתִּים
אָז בְּבֵית לָחֶם׃ וַיִּתְאַוֶּה דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם מִבְּאֵר

שלשל

בית לחם אשר בשער ויבקע שלשת הגברים
במחנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר
בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתות ם
ויסך אתם ליהוה ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת
הדם האנשים ההלכים בנפשתם ולא אבה לשתות
אלה עשו שלשת הגברים׃ ואבישי
אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר
את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה׃
מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד השלשה
לא בא׃ ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים
מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד
והנה את האריה בתוך הבאר ביום השלגי והוא
הכה את איש מצרי איש מראה וביד המצרי

ח־ל ך

איש ך

חנית וירד אליו בשכט וינזל את החנית מיד המצרי
ויהרגהו בחניתו׃ אלה עשה כניהו בן יהוידע ולושם
בשלשה הגבורים׃ מן השלשים נכבד ואל השלשה
לא בא וישמהו דוד אל משמעתו׃ עשה אל
אחי יואב בשלשים אל חנן בן דדו בית לחם׃
שמה החרדי אליקא החרדי׃ חלץ הפלטי
עירא בן עקש התקועי׃ אבי עזר הענתתי מבני
החשתי׃ צלמון האחחי מהרי הנטפתי׃ חלב
בן בענה הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת בני בנימן׃
בניהו פרעתני הדי מנחלי נעש׃ אבי עלבון
הערבתי עזמות הברחמי׃ אליחבא השעלבני
בני ישן יהונתן׃ שמה ההררי אחיאם בן שרר
האררי׃ אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם

בן אחית פל הגלני׃ חצרו הכרמלי פערי הארני׃
יגאל בן נתן מצבה בני הגדי׃ צלק העמני נחרי
הבארתי נשאי כלי יואב בן צריה׃ עירא היתרי גרב
היתרי׃ אוריה החתי כל שלשים ושבעה׃
ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד
בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה׃ ויאמר
המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוטנא בכל
שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם
וידעתי את מספר העם׃ ויאמר יואב אל
המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכהם מאה
פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה
חפץ בדבר הזה׃ ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי
החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את

הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בַּעֲרַעֲר
יְמִין הָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַנַּחַל הַגָּד וְאֶל־יַעְזֵר וַיָּבֹאוּ׃
הַגִּלְעָדָה וְאֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּים חָדְשִׁי וַיָּבֹאוּ דָּנָה יַעַן׃
וְסָבִיב אֶל־עִיּוֹן וַיָּבֹאוּ מִבְצַר צֹר וְכָל־עָרֵי הַחִוִּי וְהַכְּנַעֲנִי
וַיֵּצְאוּ אֶל־נֶגֶב יְהוּדָה בְּאֵר שָׁבַע וַיִּשְׁטוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תִּשְׁעָה חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם יְרוּשָׁלָם׃
וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר מִפְקַד הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי
יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ חַיִל שֹׁלֵף חָרֶב וְאִישׁ
יְהוּדָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ׃ וַיַּךְ לִבּוֹ דָּוִד אֹתוֹ אַחֲרֵי
כֵּן סָפַר אֶת־הָעָם וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה
חָטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֶר נָא
אֶת־עֲוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃ וַיְקֻם דָּוִד בַּבֹּקֶר וּדְבַר
יְהוָה הָיָה אֶל־גָּד הַנָּבִיא חֹזֵה דָוִד לֵאמֹר׃ הָלוֹךְ וְדִבַּרְתָּ

199

אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נטל עליך בחר
לך אחת מהם ואעשה לך׃ ויבא נד אל דוד וינד לו
ויאמר לו התבא לך שבע שנים רעב בארצך אם
שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם
היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה
אשיב שלחי דבר׃ ויאמר דוד אל נד צר
לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם
אל אפלה׃ ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת
מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים
אלף איש׃ וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה
וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם
רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן הארנה
היבסי׃ ויאמר דוד אל יהוה בראתו את

רחמיו
ז

הארונה
ז

המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי
הֶעֱוִיתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאן מֶה עָשׂוּ תְּהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית
אָבִי׃ וַיָּבֹא גָד אֶל דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקֵם
לַיהוָה מִזְבֵּחַ בְּגֹרֶן אָרַוְנָה הַיְבוּסִי׃ וַיַּעַל דָּוִד כִּדְבַר גָּד
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיָּשְׁקֹף אָרַוְנָה וַיַּרְא אֶת הַמֶּלֶךְ
וְאֶת עֲבָדָיו עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אָרַוְנָה וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ
אַפַּיִם אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר אָרַוְנָה מַדּוּעַ בָּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶל
עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד לִקְנוֹת מֵעִמְּךָ אֶת הַגֹּרֶן לִבְנוֹת
מִזְבֵּחַ לַיהוָה וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃ וַיֹּאמֶר אָרַוְנָה
אֶל דָּוִד יִקַּח וְיַעַל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רְאֵה הַבָּקָר
לָעֹלָה וְהַמֹּרָגִים וּכְלֵי הַבָּקָר לָעֵצִים׃ הַכֹּל נָתַן אָרַוְנָה
הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אָרַוְנָה אֶל הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
יִרְצֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל אָרַוְנָה לֹא כִּי קָנֹה אֶקְנֶה

ארונה ך

בעש ך

מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם
ויקן דויד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים
ויבן שם חר מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר
יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל׃

נשלם תהלה לא עולם בחדש אב יום שנת
קוה קויתי יי׳ ויט׳ וישמע שועתי׃

AKADÉMIAI KÖNYVTÁR

203

204

וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן דּוֹדִי בֶן אֲחֹחִי בִּשְׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים
עִם דָּוִד בְּחָרְפָם בַּפְּלִשְׁתִּים וַאֲסָפוּ שָׁם לַמִּלְחָמָה
וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל הִוא קָם וַיַּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים עַד כִּי
יָדוֹ וַתִּרְבַּק יָדוֹ אֶל הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה
בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם יָשֻׁבוּ אַחֲרָיו אַךְ לְפַשֵּׁט׃
וְאַחֲרָיו שַׁמָּא בֶן אַגֵא הָרָרִי וַאֲסָפוּ פְלִשְׁתִּים
לַחֲיָה וַתְּהִי שָׁם חֶלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם
נָס מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּתְיַצַּב בְּתוֹךְ הַחֶלְקָה וַיַּצִּילָהּ
וַיַּךְ אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה׃
וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשָׁה מִן הַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ וַיָּבֹא
אֶל קְצִיר אֶל דָּוִד אֶל מְעָרַת עֲדֻלָּם וְחַיַּת פְּלִשְׁתִּים
חֹנָה בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ וְדָוִד אָז בַּמְּצוּדָה וּמַצַּב פְּלִשְׁ
אָז בֵּית לָחֶם׃ וַיִּתְאַוֶּה דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם מִ

שלשה
ד

בֵּית לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר׃ וַיִּקְרְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים
בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ מַיִם מִבְּאֵר בֵּית לֶחֶם אֲשֶׁר
בַּשַּׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבִאוּ אֶל דָּוִד וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹתָם
וַיַּסֵּךְ אֹתָם לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי יְהוָה מֵעֲשֹׂתִי זֹאת